

สุนทรีย์แห่งการฟัง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สุนทรีย์แห่งการฟัง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

LISTEN TO MYSELF

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ

สุนทรีย์แห่งการฟัง

โดย

พลอยนภา ปราบโจร

สาขาวิชา

ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

พิจารณาเห็นชอบโดย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณปริษา เกาทอง)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชุมาล นิธิภัทรอนันต์)

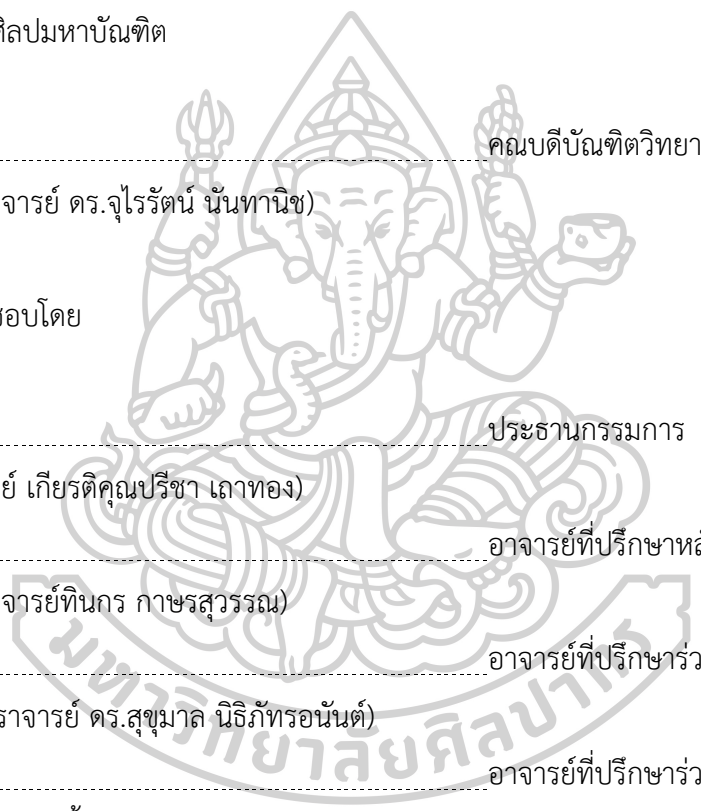
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสเมฉาย บุญญานันต์)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

626120009 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : สุนทรีย์แห่งการฟัง

นางสาว พลอยนภา ปราบโจร: สุนทรีย์แห่งการฟัง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง สุนทรีย์แห่งการฟัง เกิดจาก การรวบรวม
เรื่องราว แนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การฟังตัวเองนั้น ทำให้ข้าพเจ้า
เกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง เสริมสร้างกำลังใจ และการตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายใน
จิตใจการสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ ทำได้โดย ให้กำลังใจ ภายใต้อสิ่งแวดล้อมที่สงบ ปลอดภัย การ
ตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับ
ปัจจุบัน ณ เดียวนั้น ความสุนทรีย์ที่เกิดขึ้นจากการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการ
สร้างสรรค์ ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวน
การรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง
ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต

ขอบเขตการศึกษาสภาพร่างกายของตนเอง และถ่ายทอดการฟัง และค้นคว้าทางด้านงาน
ทัศนศิลป์ อิทธิพลศิลป์ไทย และต่างชาติ ที่ว่าด้วยเทคนิคจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art)
วิธีการ และกระบวนการถ่ายทอดการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำมาพัฒนาต่อยอด ในรูปแบบผลงาน
ตามอัตลักษณ์ตัวตนของ ผู้สร้างสรรค์

ผลของการศึกษาและการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และ
สร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าค้นพบว่า การฟังทำให้เกิดสมาธิและท้ายที่สุดข้าพเจ้าสามารถค้นพบ
ความสุขความสุนทรีย์ได้จากงานศิลปะ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตอบสนองแนวความคิดจากของ
ผู้สร้างสรรค์โดยนำเสนอในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น
แต่ละชิ้นมีขนาด 200x150 ซม. 200x150 ซม. 120x120 ซม.120x120 ซม. นำผลงานมาจัดติดตั้ง
แขวนบนผนังกำแพงของสถานที่จัดนิทรรศการในการนำเสนอ ผลงานศิลปะ และผู้สร้างสรรค์คาดหวัง
ว่าผู้รับชมผลงานของผู้สร้างสรรค์จะค้นพบความสุขในรูปแบบของตัวเองได้ไม่มากนักน้อย

626120009 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : Aesthetics of listening

MISS PLOYNAPA PRABJON : LISTEN TO MYSELF THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

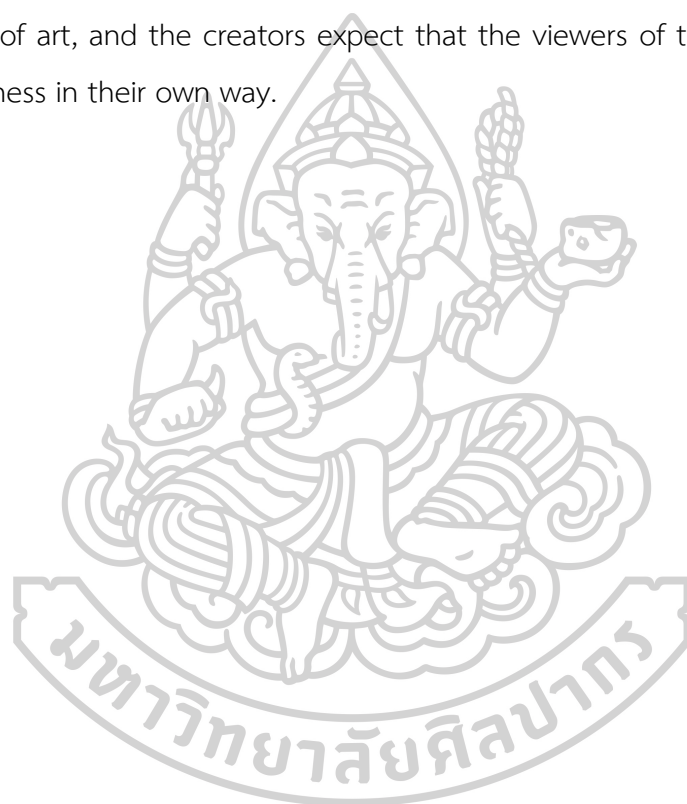
Creation of thesis work on the topic "Aesthetics of Listening" arises from the collection of stories, concepts, and emotional content. transmission of conditions listening to yourself make me meditate to think analytically, to think, to strengthen and interpretations that are hidden within the supportive mind Encouragement can be done by encouraging under a calm and safe environment. Interpretation of hidden meanings within the mind until I finally discovered The joy of learning to live in the present moment, the joy that comes from listening to yourself. Concentrating through creative and artistic techniques brings me true happiness, peace, and expression to reflect upon myself. meditation work through the material that made me happy from listening to myself Discover the concentration of work from the embroidery technique, because every stitch is embroidered on the picture to solve the problems that arise. It's about learning and listening to your own opinions in the present, while mentally.

Meditation Work through the material That brings me happiness from listening to myself Discover the working process focused on embroidery technique, every single stitch is embroidered onto picture. It is learning and listening to my current opinion as mentally and I hope that my art eaters will find a way to listen In your own style or experiment with embroidery technique To create concentration

The scope of the study of their own physical condition And broadcast the listening And researching the visual arts Influence Thai and foreign artists on Mixed Media Art techniques, methods and processes of creation of works that express an unusual internal mental state for further development. In the form of works according to the identity of Creator

The results of education and creation in this The creator has analyzed information and created the work.

The results of this study and creativity The creators have used the data to analyze and create works. I discovered that Listening gave me concentration and eventually I was able to find aesthetic pleasure from art. to meet the objective and respond to the ideas from the creator by presenting them in the form of Mixed Media Art, total of 4 pieces, each piece is 200x150 cm, 200x150 cm, 120x120 cm, 120x120 cm. The works are arranged to hang on the walls of the exhibition venue to present the works of art, and the creators expect that the viewers of the creator's work will find happiness in their own way.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุนทรียแห่งการฟัง” สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยดีด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชุมล นิธิภัทรอนันต์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสมฉาย บุญญานันต์ ให้ความรู้คำแนะนำในการ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานและการทำงานในวิชาชีพครูตลอดการศึกษารวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและประสานงานให้ความช่วยเหลือในการทวิทยานิพนธ์ การสร้างสรรค์ผลงานค้นคว้าข้อมูลในการศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 11 ทุกท่านที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือตลอดการศึกษาระดับปริญญาโทมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว บุคคลอันเป็นที่รักเป็นแรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ให้กำลังใจและการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน ให้แก่ลูกและยังเป็นที่มาของความสำเร็จในการศึกษาสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ท้ายนี้ผู้เขียนขอน้อมรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้เขียนเพียรพยายามอย่างสุดกำลังความสามารถในการสร้างสรรค์ทั้งผลงานศิลปะและงานเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่สามารถทำได้ สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์ “สุนทรียแห่งการฟัง” ฉบับนี้ ผู้เขียนขอให้ เป็น กตเวทิตา แต่ครอบครัว ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียนจนสามารถทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี

พลอยนภา ปราบโจร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การสร้างสรรค	2
สมมุติฐาน	2
1.1ขอบเขตเนื้อหา.....	2
1.2 ขั้นตอนในการศึกษาและสร้างสรรค	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค	4
งบประมาณในการใช้สร้างสรรค.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	4
บทที่ 2	5
เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา	6
2.1.1 การฟัง.....	6
2.1.2 ความสุข.....	9

2.1.3	สมาธิ	10
2.1.4	ศิลปะบำบัด	11
2.2	อิทธิพลทางด้านเทคนิคและวัสดุ	13
2.2.1	ข้อมูลเกี่ยวกับการปัก.....	13
2.2.2	ภาพเหมือนตัวเองหรือภาพถ่าย.....	20
2.3	อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	22
2.3.1	Gustav Klimt	23
2.3.2	คนยา เขี้ยววัดเกี	31
2.3.3	วิโชค มุกดามณี.....	34
บทที่ 3	38
	การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์	38
3.1	แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	38
3.2	รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	39
3.3	ขั้นตอนการดำเนินงาน	39
	ขั้นตอนในการศึกษาและสร้างสรรค์	39
2.	วิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง	40
3.	การสร้างผลงานจริง	42
บทที่ 4	44
	ผลวิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	44
4.1.1	วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 1 ชั้น.....	47
4.1.2	วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 1 ชั้น.....	48
4.1.3	วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 มี 1 ชั้น.....	49
4.1.4	สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	50
4.2.	ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์	56

4.2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่1	60
4.2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2	61
4.2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3	62
4.2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่4	63
4.2.5 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	64
บทที่5 สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	70
อภิปรายการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	70
1. การพัฒนาทางด้านทางด้านรูปแบบ เทคนิค เนื้อหา	71
2. การสร้างสรรค์ผลงานที่บรรลุตรงตามวัตถุประสงค์	71
ข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	72
รายการอ้างอิง	74
ประวัติผู้เขียน	77

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	ภาพเหมือนตนเองของอัลเบรชท์ ดือเรอร์, ค.ศ. 1493. สีน้ำมันเดิมบนหนัง.....	21
ภาพที่ 2	ตัวอย่างภาพถ่ายตัวเองในยุคเริ่มแรก.....	22
ภาพที่ 3	Gustav Klimt.....	23
ภาพที่ 4	Allegory of Sculpture	24
ภาพที่ 5	The Kiss.....	26
ภาพที่ 6	The Sunflower	28
ภาพที่ 7	Death and Life	29
ภาพที่ 8	คุณ ดนยา เขียววิวัฒน์.....	31
ภาพที่ 9	ภาพผลงาน “The Green forest ”	32
ภาพที่ 10	ภาพผลงาน “Soul mate ”	33
ภาพที่ 11	ศาสตราจารย์ วิโชค มุกตามณี.....	34
ภาพที่ 12	เทคนิค : สีน้ำมัน, สีอะคริลิก,สเปรย์ และ ดิน บน อะลูมิเนียม ขนาด : 150 x 122 cm. ปี : เข้าถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2564.....	35
ภาพที่ 13	เทคนิค : สีน้ำมัน ,สีอะคริลิก, สเปรย์ และดิน บน อะลูมิเนียม.....	36
ภาพที่ 14	แนวคิดและภาพร่างผลงานแรก.....	40
ภาพที่ 15	ผลงานโดยรวมที่คาดหวัง	40
ภาพที่ 16	ภาพถ่ายผู้สร้างสรรค์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์	41
ภาพที่ 17	ใช้สีทองในการสร้างพื้นที่ก่อนลงเทคนิคการปัก	41
ภาพที่ 18	วางองค์ประกอบ	41
ภาพที่ 19	ส่งความคืบหน้าผลงาน.....	43
ภาพที่ 20	ผลงานทั้งหมด4ชิ้น.....	43
ภาพที่ 21	ผลงานชิ้นที่1 ขนาด 30x50 cm (Mixed Media Art)	45

ภาพที่ 22 ผลงานชั้นที่2 ขนาด 60 x100 cm (Mixed Media Art).....	45
ภาพที่ 23 ผลงานชั้นที่3 ขนาด 120 x100 cm (Mixed Media Art).....	46
ภาพที่ 24 ผลงานชั้นที่1	46
ภาพที่ 25 ผลงานชั้นที่2.....	48
ภาพที่ 26 ผลงานชั้นที่3.....	49
ภาพที่ 27 อุปกรณ์ที่ใช้.....	51
ภาพที่ 28 การปักผลงาน	52
ภาพที่ 29 ผลงานการปัก	53
ภาพที่ 30 รายละเอียดการปัก.....	53
ภาพที่ 31 ผลงานการปัก	54
ภาพที่ 32 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1	56
ภาพที่ 33 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	57
ภาพที่ 34 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่3	58
ภาพที่ 35 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่4.....	59
ภาพที่ 36 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	60
ภาพที่ 37 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	61
ภาพที่ 38 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	62
ภาพที่ 39 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4.....	63
ภาพที่ 40 อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	65
ภาพที่ 41 ภาพถ่ายตัวเองในการสร้างสรรค์ผลงาน	66
ภาพที่ 42 ภาพขั้นตอนการในการสร้างสรรค์ผลงาน	67
ภาพที่ 43 ผลงานการสร้างสรรค์ผลงาน.....	68
ภาพที่ 44 ผลงานการสร้างสรรค์ผลงาน.....	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน.....	37
ตารางที่ 2 ช่วงเวลาการดำเนินงาน.....	42
ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์การสร้างสรรค์งาน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การฟังตัวเองนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์พบ สมาน ทำให้ผู้วิจัยเกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จน ในที่สุดผู้สร้างสรรค์ค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับ ฟังตัวเอง การทบทวนตัวเองหรือการครุ่นคิด ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เป็นสิ่งที่หลายคนเคยทำ เคย คิด เคยรู้สึก บางคนอาจจะหวนกลับไปในช่วงเวลาที่มีความสุข หรือช่วงเวลาที่เป็นความทรงจำที่ดี อาจเป็นเพราะการเติบโตมันยาก มีสิ่งที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ต้องเผชิญปัญหาที่ยากและใหญ่ขึ้น หรืออื่น ๆ จนทำให้รู้สึกท้อแท้ ผิดหวัง หรือหมดกำลังใจขึ้นมา ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจด้านทักษะ การฟัง โดยการฟังทั้งจากการฟังตัวเองและการเรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น โดยในปัจจุบันผู้คนบนโลกใบนี้ มี จำนวน ประชากร ที่มีอาการโรค สมานสั้นจากเทคโนโลยีมากขึ้น ผู้คนมักไม่สามารถมีสมาธิอยู่กับสิ่ง ใดสิ่งหนึ่งได้เป็นเวลานาน ทุกสิ่งทุกอย่างดูเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แม้ในอุตสาหกรรมแฟชั่นที่ ต้องสร้างเทรนด์ เพื่อเปลี่ยนสินค้าเพื่อขายให้ดูใหม่ตลอดเวลา การที่โลกในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนแปลง แตกต่างจากโลกในศตวรรษที่ 20 ทางโครงสร้างอย่างรวดเร็วมาก ทั้งในด้านอุตสาหกรรม, เทคโนโลยี, การใช้ชีวิตของคนในสังคมยุคใหม่ เป็นโลกที่มีความหลากหลายในเรื่องของมิติ ทั้งด้านธรรมชาติ, การเมือง, เศรษฐกิจ, และสังคม ส่งผลให้เกิดทั้งโอกาสและภัยคุกคามขึ้น จากข้อความข้างต้น ทำให้ ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจ ทักษะการฟังความรู้สึกของตัวเอง การหยุดอยู่กับตัวเองเพื่อทบทวน วิธีการ คิดทบทวนขึ้นอยู่กับแต่ละคน บางคนเขียนบันทึก วาดรูป พูดคนเดียว บางคน นั่งคิดเงียบๆ บางคนนึก ถึงอดีต ไม่ว่าจะใช้วิธีไหนก็ได้ ขอแค่ตัวเองสบายใจและขอให้วิธีนั้นช่วยให้เรามองเห็นความผิดพลาด ของตนเองจริงๆ หากเรามองไม่เห็นข้อเสียของตัวเอง เราก็ไม่มีทางเป็นคนที่จะประสบความสำเร็จได้ แต่ ถ้าหากเราได้คิดทบทวนตัวเอง มองอย่างตรงไปตรงมา ก็จะเข้าใจปัญหาต่างๆ และสามารถหาทาง คลี่คลายได้ ผู้สร้างสรรค์จึงคิดว่าการเรียนรู้ที่จะสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค ทางศิลปะ ทำให้ ข้าพเจ้าเกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้าง สมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจาก เทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟัง ความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของ ข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ การฟังและความสุขให้กับตัวท่านเองได้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ

ศิลปะแบบสื่อผสม ให้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบงาน3มิติ นูนต่ำ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การฟัง ทำให้เกิดความสุข และเกิดสุนทรีย์ในการรับฟังตัวเอง

วัตถุประสงค์การสร้างสรรค

1. เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจเรื่องความงามในการฟังตัวเอง ผ่านวัสดุ
2. เพื่อศึกษาเทคนิควิธี กระบวนการการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ในรูปแบบของศิลปะสื่อผสม และการปัก
3. เพื่อศึกษา และถ่ายทอดแรงบันดาลใจจาก การฟังทำให้เกิดความสุข

สมมุติฐาน

ได้ผลงานที่สะท้อนแนวคิด จากการผลงานที่ผู้สร้างสรรคได้ทดลองทำ ทำให้ผู้สร้างสรรคค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และผู้สร้างสรรคคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรคจะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ การฟังอย่างสุนทรีย์และสร้างความสุขให้กับตัวท่านเองได้

1.1 ขอบเขตเนื้อหา

ผู้สร้างสรรคต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะแบบสื่อผสมให้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบงาน3มิติ นูนต่ำ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การฟัง ทำให้เกิดความสุข ทั้งนี้เพื่อให้งานสร้างสรรค์บรรลุตามจุดมุ่งหมาย จึงได้กำหนดเนื้อหาและเรื่องราววิธีการดังนี้

1.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

นำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์และความรู้สึก เกี่ยวกับการฟัง ที่ทำให้เกิดความสุข ผู้สร้างสรรค

1.1.2 ขอบเขตรูปแบบ

งาน 2 มิติ สื่อผสม โดยใช้ การวาดภาพ และเทคนิคการปักเลื่อม

1.1.3 ขอบเขตด้านเทคนิค

งาน 2 มิติ โดยใช้ การวาดภาพ และเทคนิคการปักเลื่อม โดยวาดภาพเกี่ยวกับตนเองที่สื่อถึงตนเอง

1.2 ขั้นตอนในการศึกษาและสร้างสรรค์

ศึกษาข้อมูลทักษะการฟัง จากคนรอบข้าง และการรับฟังตัวเอง ทบทวน จากหนังสือ และสื่อออนไลน์ รวมถึงศึกษาข้อมูลศิลปินแต่ละท่านที่ผลงานที่คล้ายคลึงกัน ในทิศทางเดียวกัน และศึกษาค้นคว้าทางทัศนศิลป์ ที่ว่าด้วย เทคนิค วิธีการ และวิธีการทำงานโดยใช้เทคนิค การปักเลื่อม มาเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งาน

1.สำรวจตัวเองด้วยการฟังตัวเองและรวบรวมข้อมูล

การศึกษารวบรวมข้อมูล ทฤษฎีแนวคิดทางศิลปะจากหนังสือ สื่อออนไลน์ รวมถึงศึกษาข้อมูลศิลปินที่มีผลงานที่คล้ายคลึงกันในทิศทางเดียวกัน ศึกษาเทคนิควิธีที่น่าสนใจ สามารถนำมาเป็นแนวความคิด ในการสร้างสรรค์ผลงานได้

2.ทบทวนตัวเองและสร้างสรรค์ผลงาน จากงานปักเพื่อสร้างสมาธิ

การอยู่กับตัวเอง เพื่อทำสมาธิจากกิจกรรมที่ตัวเองชอบเช่นเล่น ดนตรี เพื่อฟัง และอยู่กับตัวเอง

3.การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง เมื่อได้ข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นนำมา วิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาโดยการสร้างสรรค์ ผ่านการกำหนดแนวคิดและแรงบันดาลใจใน รูปแบบต้นแบบชิ้นงานที่ยังไม่สมบูรณ์นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไขผลงานให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเกิดการพัฒนาในการสร้างสรรค์นำไปสู่การปฏิบัติงาน จริง

4.การสร้างสรรค์ผลงานจริง

นำผลงานต้นแบบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเกือบสมบูรณ์มาพัฒนาและสร้างสรรค์ต่อให้เป็นผลงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การฟัง หมายถึง การฟังตัวเองของผู้สร้างสรรค์ผลงาน แล้วพบความสุขและสมาธิ

ความสุนทรีย์ หมายถึง ความสุขจากการฟังตัวเองที่ผู้สร้างสรรค์ค้นพบจากผลงานของผู้สร้างสรรค์เอง

สมาธิ หมายถึง สมาธิที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากผลงานของตัวเอง
งานปักเลื่อม หมายถึง การใช้เทคนิคการปักจากวัสดุสังเคราะห์

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

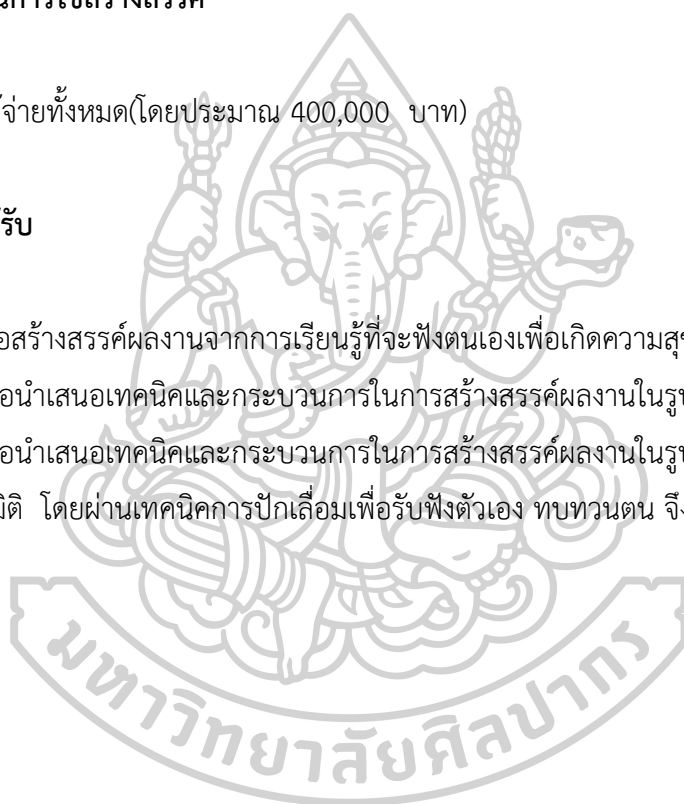
วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ ผ้าใบ, สีอะคริลิก, เลื่อม ,เข็ม ,ด้าย , พู่กัน, จากสี
วัสดุในการค้นคว้าข้อมูล ได้แก่ คอมพิวเตอร์,ห้องสมุด,กล้องถ่ายภาพ,เครื่องปริ้นท์

งบประมาณในการใช้สร้างสรรค์

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด(โดยประมาณ 400,000 บาท)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจากการเรียนรู้ที่จะฟังตนเองเพื่อเกิดความสุข
2. เพื่อนำเสนอเทคนิคและกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบสื่อผสม
3. เพื่อนำเสนอเทคนิคและกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบสื่อผสม โดยจัดทำ
ในรูปแบบ 2 มิติ โดยผ่านเทคนิคการปักเลื่อมเพื่อรับฟังตัวเอง ทบทวนตน จึงเกิดความสุข และ พบ
สมาธิ

บทที่2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยงานสร้างสรรค์ครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์จึงคิดว่าการเรียนรู้ที่จะสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค ทางศิลปะ ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้-ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และผู้สร้างสรรค์คาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อ สร้างสมาธิ การฟังและความสุขให้กับตัวท่านเองได้ ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะแบบสื่อผสม ให้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบงาน3มิติ นูนต่ำ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การฟัง ทำให้เกิดความสุขและทำการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลเอกสาร ผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า รวมถึงเทคนิควิธีการ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้ทำการแบ่งแยกได้เป็นหัวข้อดังนี้

2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

2.1.1 การฟัง

2.1.2 ความสุข

2.1.3 สมาธิ

2.1.4 ศิลปะบำบัด

2.2 อิทธิพลทางด้านเทคนิคและวัสดุ

2.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการปัก

2.2.2 ภาพเหมือนตัวเองหรือภาพถ่าย

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.3.1 Gustav Klimt

2.3.2 ดนยา เชียววัตถ์กี

2.3.3 วิโชค มุกดามณี

2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

2.1.1 การฟัง

การฟัง หมายถึง กระบวนการของการได้ยินเสียงโดยผู้ฟังจะต้องสนใจและตั้งใจฟังเสียงนั้น แล้วใช้สมองแปลความหมายของเสียงจนเกิดความเข้าใจ และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงนั้นได้ การฟัง เป็นการสื่อสารที่ใช้มาก และสำคัญที่สุดในชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยประสาทหูรับเสียงต่างๆ โดยเฉพาะเสียงพูดของมนุษย์ การฟังนับเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของชีวิตที่จะโยงใยถึงทักษะอื่น ๆ อีก 3 ทักษะ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน ในเชิงจิตวิทยา การฟังมีอยู่ 3 ระดับ ระดับแรกเป็นการฟังแบบได้ยิน หมายถึงระหว่างฟัง ใจแอบกังวลเรื่องอื่นๆแม้คู่สนทนาอาจรู้สึกที่เรา กำลังฟังอยู่เพราะทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาต่างแสดงให้เห็นว่ากำลังสนใจฟัง แต่ใจกลับล่องลอยไปคิดเรื่องอื่น ลองสังเกตตัวเองดูแบบง่าย ๆ ก็ได้ว่าเราเป็นผู้ฟังระดับนี้หรือเปล่า หากฟังจบ จับใจความไม่ได้ ต้องถามซ้ำให้พูดใหม่อีกรอบ แบบนี้เข้าข่ายได้ยินแต่ไม่ได้ฟังระดับสองเป็นการฟังแบบตั้งใจ หมายถึงการฟังที่เน้นไปที่คู่สนทนาอย่างแท้จริงใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งพูดเข้าใจเรื่องราวต่างๆ เป็นอย่างดี แต่อาจยังไม่ลึกซึ้งถึงขนาดเข้าใจความรู้สึกที่อีกฝ่ายหนึ่งมีได้ การฟังระดับนี้เป็นการฟังเฉพาะสิ่งที่อีกฝ่ายพูดออกมาเท่านั้นระดับสามเป็นการฟังแบบเข้าใจความรู้สึกหมายถึงฟังอย่างลึกซึ้ง ทั้งคำพูดที่ออกมาน้ำเสียงและปฏิกิริยาต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของอีกฝ่ายต่างๆ ที่อาจจะไม่ได้เอ่ยออกมา การฟังระดับนี้ทำให้ผู้ฟังเข้าถึงความรู้สึกและความคิดของผู้พูดได้มากขึ้นเรียกว่าฟังในสิ่งที่ไม่ได้พูดด้วยการสื่อสารที่สร้างแรงจูงใจมีความสุขเป็นกันเองเต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจนั้นเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนและตัวผู้สื่อสารเองจำเป็นต้องมีความตระหนักรู้ถึงอารมณ์ตนเอง รู้จักควบคุมอารมณ์ และมีความใจกว้าง เห็นอกเห็นใจ และรับฟังความเห็นผู้อื่นอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อให้สารที่ส่งออกไปสามารถโน้มน้าวผู้ฟังให้เชื่อ ยินยอมทำตาม หรือแม้แต่นำสารที่เราสื่อสารออกไปกลับไปคิดพิจารณา ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การเรียนรู้หลักจิตวิทยาในการสื่อสารไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องทำความเข้าใจผู้ฟังฝ่ายเดียวผู้สื่อสารเองก็จำเป็นต้องเข้าใจและรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเองด้วย เพื่อให้สารที่ส่งไปยังผู้ฟังไม่เป็นข้อความในเชิงลบ ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง ความหวาดกลัว หรือความตื่นตระหนก ส่งผลต่อการสื่อสารนั้นล้มเหลว จากข้อมูลทั้งหมดที่นำเสนอมานี้ จึงกล่าวได้ว่า จิตวิทยาในการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนควรให้ความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาในหลายๆ ด้านขององค์กร ไม่ว่าจะเป็น การบริหารงานภายในองค์กร การถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในองค์กร หรือแม้แต่ภาพลักษณ์ขององค์กรต่อสาธารณะ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการพยายามสร้างบุคลากรที่มีทักษะในการสื่อสารที่ดีเรียนรู้จิตวิทยาในการสื่อสารจึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่เราควรไม่ควรจะละเลย

ในเชิงจิตวิทยา การฟังมีอยู่ 3 ระดับ

ระดับแรกเป็นการฟังแบบได้ยิน หมายถึงระหว่างฟัง ใจแอบกังวลเรื่องอื่นๆ แม้คู่สนทนาอาจรู้สึกที่เรา กำลังฟังอยู่เพราะทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาต่างแสดงให้เห็นว่ากำลังสนใจฟัง แต่ใจกลับล่องลอยไปคิดเรื่องอื่น ลองสังเกตตัวเองดูแบบง่ายๆ ก็ได้ว่าเราเป็นผู้ฟังระดับนี้หรือเปล่า หากฟังจบ จับใจความไม่ได้ ต้องถามซ้ำให้พูดใหม่อีกรอบ แบบนี้เข้าข่ายได้ยินแต่ไม่ได้ฟัง

ระดับสองเป็นการฟังแบบตั้งใจ

หมายถึงการฟังที่เน้นไปที่คู่สนทนาอย่างแท้จริงใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งพูด เข้าใจเรื่องราวต่างๆ เป็นอย่างดี แต่อาจยังไม่ลึกซึ้งถึงขนาดเข้าใจความรู้สึกที่อีกฝ่ายหนึ่งมีได้ การฟังระดับนี้เป็นการฟังเฉพาะสิ่งที่อีกฝ่ายพูดออกมาเท่านั้น

ระดับสามเป็นการฟังแบบเข้าใจความรู้สึก

หมายถึงฟังอย่างลึกซึ้งทั้งคำพูดที่ออกมาน้ำเสียงและปฏิกิริยาต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของอีกฝ่ายทั้งๆที่อาจจะไม่ได้เอ่ยออกมาระดับนี้ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความรู้สึกและความคิดของผู้พูดได้มากขึ้น เรียกว่าฟังในสิ่งที่ไม่ได้พูดด้วยหากต้องการพัฒนาทักษะในการฟังให้ดีขึ้น ควรเริ่มต้นจากความสำคัญกับผู้พูด ปิดคอมพิวเตอร์ ปิดเสียงและคว่ำหน้าโทรศัพท์ลง มองคู่สนทนาและฟังอย่างตั้งใจ ทำสมมติให้ว่าง หยตพูดสักแป๊บฟังแบบไม่ต้องตัดสินว่าสิ่งที่ได้ยินถูกหรือไม่ ใช่หรือเปล่า ใส่ใจกับสิ่งที่ได้ยินเท่านั้น

หาเวลาให้กับตนเอง

จัดตารางการทำงานในแต่ละวันให้ดีกำหนดช่วงเวลาว่างให้ตนเองอย่างชัดเจนและเหมาะสมเพื่อใช้ในการสละงานต่างๆช่วงเวลาเหล่านี้จะช่วยให้คุณไม่ต้องกดดันตัวเองเวลาที่คุยกับผู้อื่นเพราะเมื่อรู้ว่ามีเวลาที่จะใช้สำหรับเคลียร์งานหรือเรื่องต่างๆอย่างเหมาะสมแล้วย่อมทำให้มีสมาธิในการรับฟังอย่างตั้งใจโดยไม่ต้องกังวลเรื่องงานของตนเองระหว่างการสนทนา

ฝึกตั้งคำถามให้มากขึ้น

หากเพื่อนหรือลูกน้องมาขอคำแนะนำตั้งใจฟังให้ดียังไม่ต้องรีบให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ ถามคำถามเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อีกฝ่ายต้องการจริงๆบางครั้งคู่สนทนาอาจอยากได้แค่คนรับฟังโดยไม่ต้องคำแนะนำ ก็เป็นไปได้

ฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening)

การฟังเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากของการสื่อสาร หากเราฟังได้อย่างลึกซึ้งจะช่วยให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดอยากจะสื่ออย่างแท้จริง และทำให้ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันดีขึ้น แต่หากฟังได้ไม่ดีพอจะทำให้เข้าใจไม่ตรงกัน ส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง และความสัมพันธ์แย่งลงได้ค่ะ แล้วเราจะทำอย่างไรให้เราฟังได้ดีขึ้น ลึกซึ้งขึ้น วันนี้ อ.ก้อย มีเทคนิคการฟังอย่างลึกซึ้งมาแบ่งปันการฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) คือ การฟังที่ใส่ใจฟังผู้พูดอย่างแท้จริง เหมือนว่ามีแค่ผู้พูดอยู่ด้วยกับเราเท่านั้น เป็นการฟังโดยปราศจากการตัดสิน ฟังลึกกว่าแค่คำพูด ได้ยินในสิ่งที่ผู้พูดไม่ได้พูด เช่น ความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการ คุณค่า ความเชื่อ เป็นต้น การฟังอย่างลึกซึ้งจะช่วยให้ผู้พูดเปิดเผยตัวเองมากขึ้น เล่าเรื่องราวลึกซึ้ง และยังช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี (building rapport) อีกด้วย

เทคนิคการฟังอย่างลึกซึ้ง

1. ฟังด้วยความสนใจใคร่รู้

มีความสนใจใคร่รู้ อยากเข้าใจผู้พูดมากขึ้น เปิดกว้างไม่ตัดสิน เข้าใจเขาตามความเป็นจริง เพราะคนแต่ละคนหล่อหลอมมาด้วยประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความเชื่อ ทักษะคติ และให้คุณค่าในสิ่งต่างๆ ที่ไม่เหมือนกันค่ะ ถ้าเราฟังเพื่อเข้าใจเขา เราจึงจะรับรู้ตามความเป็นจริง

2. ฟังด้วยสติ

มีสติอยู่กับปัจจุบัน อยู่กับผู้พูดตลอด อยู่ทั้งกาย ใจ สมอง ไม่เผลอคิดเรื่องอื่น ไม่เผลอคิดแทนว่าเขาควร... หรือตัดสินว่าเขาเป็นแบบนี้แบบนั้น การมีสติที่มากพอจะช่วยให้เรารู้เท่าทันตนเองว่า เผลอคิด เผลอตัดสิน หรือมีอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไรขณะที่ฟัง เช่น อึดอัด เศร้า อยากพูดแทรก เป็นต้น แล้วสามารถดึงตัวเองกลับมาให้เป็นกลางในการรับฟัง และอยู่กับผู้พูดอย่างแท้จริงค่ะ

3. ฟังด้วยตา

ระหว่างฟังมีการสบตาผู้พูดตลอด และคอยสังเกตภาษากายของผู้พูด เช่น สีหน้า แววตา ท่าทาง ตอนเริ่มสนทนาเป็นอย่างไร ระหว่างที่สนทนามีภาษากายอะไรที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ฟังด้วยหู

ฟังและสังเกตน้เสียงของผู้พูดว่าเขามีอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไร เช่น ช่วงแรกจังหวะการพูดเร็ว น้ำเสียงบ่งบอกถึงความกังวลใจ พอคุยไปสักพักจังหวะการพูดเริ่มช้าลง น้ำเสียงมั่นคงมากขึ้น เป็นต้น

5. ฟังด้วยใจ

เมื่อเรามีสติในการฟัง เราสามารถอยู่กับคนตรงหน้าอย่างแท้จริงแล้ว ไม่เผลอใจลอย/เผลอคิด ไม่ตัดสิน เราสามารถใช้ใจของเรารับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูดได้ค่ะ

6. ฟังด้วยภาษากาย

ระหว่างที่ฟัง เราพยักหน้าเป็นระยะๆ ให้รู้ว่าเราฟังเค้าอยู่ เขาก็จะเปิดใจที่จะพูดเพิ่มขึ้น

ความสำคัญของการฟัง

- การฟัง ความสัมพันธ์ ความสุขและประสิทธิผลในงาน
- การฟัง 4 ระดับ ผ่านทฤษฎีตัวยู (Theory U)
- การฟังเสียงตัวเอง ผ่าน 5F Listening Model

การฟังเพื่อจับประเด็น (I-in-It)

- ความสนใจใคร่รู้และสารโดพามีน (Dopamine)
- การสังเกต (Observation) โดยไม่ตีความ
- การจับประเด็น 3 ข้อ (Rule of Three)

การฟังเพื่อสานสัมพันธ์ (I-in-You)

- การเข้าใจผู้อื่น (Empathy and Transformation)
- ความรู้สึกปลอดภัย (Psychological Safety)
- การสนทนากลุ่ม 3 แบบ (Discussion, Debate และ Dialogue)

การฟังเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน (I-in-Now)

- การต่อ ยอดความคิดเห็น (Yes, and...)
- การสื่อสารที่ชัดเจนและใสใจ (Assertiveness)
- การสร้างสรรค์งานร่วมกัน (Synergy)

2.1.2 ความสุข

ความสุข คืออะไร **ความสุข (happiness)** หมายถึง การประเมินของบุคคลตาม การรับรู้ของตนเองต่อ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ขณะนั้นว่า มีความพึงพอใจ ในชีวิต มีความรู้สึก ทางบวก เช่น สนุกสนาน มีความ ยินดี เบิกบานใจ ซาบซึ้งใจ โดยปราศจากความรู้สึก ทางลบ เช่น ความวิตกกังวล และความซึมเศร้า เป็น ต้น จิตวิทยาเชิงบวก (Positive psychology) หมายถึง การ ค้นพบและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพใน ตัวของบุคคล เช่นความฉลาด หรือ อัจฉริยะภาพและทาง ชีวิต ให้ปกติสมบูรณ์ยิ่งขึ้น **ความสุข** เป็นคำที่เป็นนามธรรม ซึ่งยากที่จะ อธิบายออกมาเป็นรูปธรรมที่ ชัดเจน แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ดังนั้นการที่เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ การเทคนิคของการ

สร้างความสุข ตลอดจนสามารถ นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจะทำให้บุคคลสามารถที่ จะเข้าถึง ความสำเร็จอย่างแท้จริง ซึ่งหลักการหรือ เทคนิคการสร้างความสุขด้วยตนเองด้วยจิตวิทยาเชิง บวก โดยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญที่ ความคิดของบุคคล การที่บุคคลรู้จักปรับความคิดมี ทัศนคติและมุมมองที่ดี เน้นการมองในแง่บวก พัฒนาที่ ตัวบุคคล จะทำให้บุคคลเหล่านั้นเข้าถึง ความสุขได้ อย่างแน่นอน

2.1.3 สมานิ

เมื่อกล่าวถึงสมานิ ต้องเข้าใจในเบื้องต้นว่า สมานิมิใช่เรื่องของฤทธิพิไร หรือมิใช่เป็นเรื่อง ที่ประพฤติปฏิบัติได้เฉพาะผู้ที่เป็นนักบวชเท่านั้น แต่สมานิเป็น เรื่องของการฝึกฝนอบรมจิตใจ และเป็น การพัฒนาจิตใจให้มีความมั่นคง ตั้งมั่น และทำให้มีคุณภาพทางจิตใจที่ดีขึ้น ซึ่งในทาง พระพุทธศาสนานั้น สมานิสามารถประพฤติปฏิบัติได้ ทั้งเพื่อประโยชน์ต่อความมีชีวิตที่อยู่เป็นสุขใน เพศภาวะของผู้ที่ยังครองเรือน และยังเป็นการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความหลุดพ้นสำหรับผู้ที่เป็นนักบวช อีกด้วยแต่อย่างไรก็ตาม **สมานิ ถือเป็นเรื่องสากล** กล่าวคือ มิใช่เฉพาะพุทธศาสนิกชนเท่านั้นที่จะ สามารถปฏิบัติสมานิได้ แม้ผู้ที่นับถือศาสนาอื่นก็สามารถปฏิบัติสมานิได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ การฝึก สมานิจะเน้นให้ความสำคัญของการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพราะนอกจากจะทำให้ผู้ปฏิบัติเห็นผล ด้วยตนเองแล้ว หากมีข้อสงสัยในเชิงปฏิบัติ ก็สามารถที่จะสอบถามจากผู้รู้ผู้ชำนาญได้อย่างตรง เป้าหมาย หรือตรงต่อประสบการณ์ที่ตนเองได้ปฏิบัติมา และถึงแม้จะมีการอธิบายรายละเอียดความรู้ ของสมานิในเชิงทฤษฎี

แต่กระนั้นก็มีอาจที่จะละเลยสมานิในเชิงปฏิบัติได้

1.ความหมายของสมานิ

การอธิบายความหมายของสมานิ สามารถอธิบายได้ทั้งในเชิงลักษณะผลของสมานิที่เกิดขึ้น และอธิบายในลักษณะในเชิงการปฏิบัติ เช่น สมานิ คือ ความสงบ สบาย และความรู้สึกเป็นสุขอย่าง ยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่าง เป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะ และปัญญา อันเป็น เรื่องไม่เหลือวิสัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่ายๆ

2.ความหมายในเชิงลักษณะผลของสมานิ

สมานิ คือ อากาโรที่ใจตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียว อย่างต่อเนื่อง หรือ อากาโรที่ใจหยุดนิ่งแน่วแน่ ไม่ซัดส่ายไปมา เป็นอากาโรที่ใจสงบรวมเป็นหนึ่งแน่วแน่ มีแต่ความบริสุทธิ์ผ่องใส สว่างไสวผุดขึ้นในใจ

จนกระทั่งสามารถเห็นความบริสุทธิ์นั้นด้วยใจตนเอง อันจะก่อให้เกิดทั้งกำลังใจ กำลังขวัญ กำลังปัญญา และความสุขแก่ผู้ปฏิบัติในเวลาเดียวกัน¹

3.ความหมายในเชิงลักษณะการปฏิบัติสมาธิ

กล่าวอีกนัยหนึ่งในเชิงลักษณะการปฏิบัติ สมาธิ แปลว่า ความตั้งมั่นของจิต หรือภาวะที่จิต แน่วแน่ต่อสิ่งที่กำหนด หรือการที่จิตกำหนดแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ฟุ้งซ่าน

2.1.4 ศิลปะบำบัด

ศิลปะบำบัด (art therapy) คือ การบำบัดรักษาทางจิตเวชรูปแบบหนึ่ง ที่ประยุกต์ใช้กิจกรรมทางศิลปะเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง ความผิดปกติบางประการของกระบวนการทางจิตใจ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินทางจิตวิทยา เพื่อเปิดประตูเข้าสู่จิตใจในระดับจิตไร้สำนึก และเลือกใช้กิจกรรมทางศิลปะที่เหมาะสมช่วยในการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพให้ดีขึ้น จากแนวคิดที่ว่า ศิลปะ คือ หนทางแห่งการปลดปล่อย อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ตามความต้องการของแต่ละคน เด็กก็เช่นกัน พวกเขาต้องการ สิทธิ เสรีภาพ ที่จะแสดงออกซึ่ง ความต้องการของเขาอย่างมีความสุข พวกเขาต้องการโอกาสที่จะพัฒนา ศักยภาพของตัวเองในด้าน การเรียน การเล่น และการแสดงออกต่างๆ ศิลปะบำบัด มีประโยชน์ในด้านการพัฒนาอารมณ์ สติปัญญา สมาธิ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานงานการเคลื่อนไหวของร่างกาย นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วย กระตุ้นการสื่อสาร และเสริมสร้างทักษะสังคมอีกด้วย ศิลปะบำบัด เป็นรูปแบบหนึ่งของการแพทย์เสริมและทางเลือก (complementary and alternative medicine) ที่เน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม นำมาเสริมในการดูแลรักษาแนวทางหลัก ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานกันเป็นทีมระหว่างนักศิลปะบำบัดกับแพทย์ที่ดูแลรักษาผู้ป่วย ไม่ใช่รูปแบบการบำบัดรักษาที่สามารถแยกเป็นอิสระได้ ต้องทำไปควบคู่กัน ศิลปะบำบัด ยังนับเป็นรูปแบบหนึ่งของการทำจิตบำบัด (psychotherapy) ที่ใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ ซึ่งหลักการของศิลปะบำบัด คือใช้ศิลปะเป็นสื่อในการแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความขัดแย้ง และความต้องการ ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในส่วนลึกของจิตใจ การแสดงออกทางผลงานศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นลายเส้น สี รูปทรง สัญลักษณ์ อารมณ์ ความหมายที่สื่อออกมาทั้งหมดสามารถนำมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดว่าเป็นอย่างไร หรือสภาพจิตมีปัญหอย่างไร การประเมินผลการบำบัดรักษาด้วยศิลปะบำบัด เน้นที่ กระบวนการ และกิจกรรมทางศิลปะ ไม่ได้เน้นที่ผลงานหรือคุณค่าทางศิลปะ

ศิลปะบำบัด ประกอบด้วยรูปแบบกิจกรรมทางศิลปะที่มีความหลากหลาย ซึ่งครอบคลุมถึง

1. **ทัศนศิลป์ (visual arts)** ได้แก่ การวาด, ระบายสี, การปั้น, การแกะสลัก, การถัก, การทอ, การประดิษฐ์ ฯลฯ
2. **ดนตรี (music)** ได้แก่ การเล่นดนตรี ร้องเพลง และกิจกรรมทางดนตรี
3. **การแสดง (drama)** ได้แก่ การแสดง การละคร และการเคลื่อนไหวร่างกาย
4. **วรรณกรรม (literature)** ได้แก่ บทกวี นิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ

ศิลปะบำบัดมีรูปแบบแตกต่างกันไปในผู้รับการบำบัดแต่ละคนที่มีสภาพปัญหาแตกต่างกัน เทคนิคที่ใช้ เช่น ปั้นดิน วาดภาพ ระบายสี ถักทอ กิจกรรมทางดนตรี เล่นละคร หรือบทบาทสมมติ โดยนักศิลปะบำบัดจะพิจารณาเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล การเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และรูปแบบที่หลากหลายเหล่านี้ เพื่อเป็นทางเลือกที่จะระบายความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจตนเอง และจัดการกับความรู้สึกได้ตามความเหมาะสมของผู้เข้ารับการบำบัดแต่ละคน สื่อที่มีโครงสร้าง (structure media) เช่น ดินสอ สีไม้ สีเทียน ใช้สำหรับการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้บำบัดกับผู้รับการบำบัด ใช้แทนการสื่อสารด้วยถ้อยคำ สื่อที่ยืดหยุ่นได้ (loose media) เช่น สีน้ำ ดินน้ำมัน วัสดุ ความตึงเครียด ผ่อนคลายอารมณ์ และระบายความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างอิสระ

ขั้นตอนหลักในการทำศิลปะบำบัดมีการแบ่งอยู่หลายแบบ ผู้เขียนได้รวบรวมสรุป และเทียบเคียงกับขั้นตอนการทำจิตบำบัด แบ่งเป็นขั้นตอนหลัก “4 E” ดังนี้

1. **Established rapport (สร้างสัมพันธ์ภาพ)** เป็นขั้นแรกของการบำบัด สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้บำบัดกับผู้รับการบำบัด ซึ่งรวมถึงการประเมินสภาพปัญหา และวางแผนการบำบัดรักษาด้วย
2. **Exploration (ค้นหาปัญหา)** เป็นขั้นของการสำรวจ ค้นหา วิเคราะห์ปมปัญหา ความขัดแย้งภายในส่วนลึกของจิตใจ
3. **Experiencing (ทบทวนประสบการณ์)** เป็นขั้นการบำบัด โดยตั้งประสบการณ์แห่งปัญหาขึ้นมาจัดเรียง ปรับเปลี่ยน แก้ไขใหม่ ในมุมมองและสภาวะใหม่

4. Empowerment (เสริมสร้างพลังใจ) เป็นขั้นสุดท้ายของการบำบัด โดยเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง และให้โอกาสแห่งการเปลี่ยนแปลง

เทคนิคสำคัญที่นำมาใช้ในกระบวนการทางศิลปะบำบัด คือ การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ (supportive) และการตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ (interpretation) การสนับสนุนเสริมสร้างกำลังใจ ทำได้โดยให้ความสนใจ ให้กำลังใจ และการชมเชยเมื่อทำได้สำเร็จ หรือมีความพยายามเพิ่มขึ้น ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่สงบ ปลอดภัย และทำที่เป็นมิตร การตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ ทำได้โดยการตีความสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เห็น สีที่ใช้ ภาพที่วาด เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวเองมากยิ่งขึ้น นักศิลปะบำบัดจะทำงานร่วมกับจิตแพทย์ และนักจิตวิทยาเป็นทีมงานเดียวกัน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวผู้รับการบำบัด ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงความคับข้องใจของตน หรืออาจไม่รู้ตัวว่ามีปัญหาเกิดขึ้น โดยเฉพาะในเด็ก ในการทำศิลปะบำบัดทุกครั้ง ควรมีการบันทึกให้เห็นถึงกระบวนการและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงบันทึกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อารมณ์ และข้อสังเกตต่างๆ ลงในแฟ้มประวัติผู้ป่วย เพื่อวางแผนร่วมกับทีมงานที่ให้การบำบัดรักษา และกำหนดแนวทางในครั้งต่อไป เมื่อสิ้นสุดการบำบัดแล้ว จะทำอย่างไรกับผลงานทางศิลปะที่เกิดขึ้นระหว่างการบำบัด ซึ่งผู้ที่ตอบคำถามนี้ได้ดีที่สุดคือผู้ที่รับการบำบัดนั่นเอง

2.2. อธิพลทางด้านเทคนิคและวัสดุ

2.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการปัก

การปักผ้าด้วยมือ

การปักผ้าด้วยมือนั้นเป็นเรื่องง่าย ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนแต่อย่างใด ทั้งใน ส่วนเทคนิควิธีการและวัสดุอุปกรณ์ จนพูดได้ว่าใคร ๆ ก็สามารถทำได้ เพียงแค่มี เข็ม ด้าย ฟืนผ้า และรู้จักวิธีสอดเข็ม อย่างไรก็ตาม ก่อนลงมือทำ เราควรมีการเตรียมตัวที่ดี วางแผนล่วงหน้า มีความเข้าใจกระบวนการทำงานทั้งหมดอย่างชัดเจน ตลอดจนมีความรู้พื้นฐานที่สำคัญบางประการ เพื่อช่วยให้กระบวนการปักผ้าดำเนินไปด้วยความราบรื่นและสำเร็จลุล่วงด้วยดี

1. แบบปัก

เราอาจออกแบบเองหรือใช้แบบปักสำเร็จรูปก็ได้ โดยเลือกให้เหมาะสมต่อการใช้งาน เช่น ลวดลายบนเครื่องนอน ควรมีสีเย็นนุ่มนวล ขนาดไม่ใหญ่โตจนเกินไป หากเป็นผ้าปูโต๊ะอาจเลือกแบบปักขนาดใหญ่ ใช้สีสดใสร้อนแรงได้ เป็นต้น

2. แบบปักต้นฉบับ

มีความสำคัญมากเพราะเป็นเอกสารอ้างอิง แสดงภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์และเป็นแม่แบบกำหนดกระบวนการทำงานด้วย แบบปักชนิดนี้นอกจากจะมีรูปแล้ว ยังระบุรายละเอียดสำคัญต่างๆ ไว้ด้วย เช่น

- ลายปัก ตามส่วนต่างๆ ของลวดลาย
- สีส้น ระบายสี และใส่รหัสสีให้เรียบร้อย
- ประเภทของเส้นใย
- ชนิดและลักษณะผ้า
- ควรแนบตัวอย่างเส้นใยและผืนผ้าไว้ด้วย

หากมีรายละเอียดอื่นที่อยากกำกับไว้กันลืม ก็จะทำให้ต้นฉบับสมบูรณ์ชัดเจน ควรปรับแก้แบบจนเป็นที่พอใจขั้นสุดท้ายเสียก่อน จึงนำไปใช้งานจริง ลวดลายที่เหมือนกัน สามารถนำไปแตกลักษณะปลีกย่อย เช่น โทนสี ลายปักที่จะนำมาใช้ ให้ผิดแผกกันออกไปตามความพอใจ จึงทำให้ลวดลายเดียวกันสามารถมีแบบปักต้นฉบับได้หลายฉบับ

3 แบบปักเปล่า

หรือ "แบบเปล่า" เป็นตัวลวดลายล้วน ๆ ไม่มีรายละเอียดแต่อย่างใด ใช้เป็นแบบลอกลงบนผ้าแบบปักทั้งสองประเภทนี้ เมื่อใช้งานเสร็จควรเก็บใส่แฟ้ม พร้อมทั้งจัดหมวดหมู่ให้เรียบร้อย เพื่อป้องกันการสูญหาย สะดวกต่อการหยิบใช้ และเป็นประโยชน์ต่อการทำงานครั้งต่อไป

วัสดุ

1. ผ้า มีหลากหลายชนิดให้เลือก ทั้งที่ผลิตจากเส้นใยสังเคราะห์ เส้นใยธรรมชาติและผ้าเนื้อผสมแบบต่างๆ สิ่งสำคัญคือหากไม่แน่ใจในคุณภาพของเนื้อผ้า โดยเฉพาะผ้าที่ผลิตแบบพื้นบ้าน หรือผลิตจากเส้นใยธรรมชาติล้วน เช่น ไหม ฝ้าย ลินิน ใยสับปะรด ขนแกะ ใยกัญชง ฯลฯ ควรนำไปแช่น้ำผสมผงซักฟอกอ่อนๆ อย่างน้อย 6 ชั่วโมง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสีย้อมและความหดตัวของเนื้อผ้า นอกจากนี้ควรเลือกความหนาของเนื้อผ้าให้เหมาะต่อการใช้งาน เช่น ฝ้ายลินินกระสอบเหมาะสำหรับทำกระเป๋า ผ้าปานัสลินสำหรับทำผ้าเช็ดหน้า เป็นต้น ส่วนผืนวัสดุประเภทอื่นก็สามารถนำมาใช้ปักได้ เช่น หนังสัตว์เทียม กำมะหยี่ ต่วน ผืนไฉลอน เป็นต้น
2. ด้ายปักหรือเส้นใยชนิดต่างๆ ในปัจจุบันมีเส้นใยหลากหลายประเภท สีส้น ผิวนุ่ม ผัสผลิตจากวัสดุ นานาชนิด รวมทั้งมีหลายขนาด หัวใจสำคัญ คือ ควรเลือกใช้เส้นใยคุณภาพดี สีไม่ตกซีด ไม่หดตัวและมีความทนทาน สำหรับด้ายปักที่มีสีเข้ม หรือผลิตจากเส้นใยธรรมชาติ ควรตัดบางส่วนไปแช่น้ำเสียก่อนเพื่อตรวจสอบคุณภาพ

3. สะดิง เป็นกรอบสำหรับซึ่งผ้าให้ตั้ง เพื่อสะดวกแก่การเย็บปัก มีหลายรูปทรง เช่น วงกลม สี่เหลี่ยม วงรี และมีหลายขนาด สำหรับผู้เริ่มฝึกปักผ้า ควรใช้สะดิงลอยตัวแบบวงกลม เพราะใช้ง่าย คล่องตัว ราคาประหยัดและหาซื้อได้ทั่วไป สะดิงชนิดนี้เหมาะสำหรับงานปักขนาดเล็ก
4. เข็มปัก ขนาดของเส้นใยที่ใช้ปัก และความหนาบางของผ้า จะเป็นตัวกำหนดขนาดเข็มปัก ตาเข็มควรกว้างพอที่จะบรรจุเส้นใยปักได้พอดี ผ้าทอเนื้อแน่นควรใช้เข็มปลายแหลม ผ้าเนื้อหลวมหยาบอาจใช้เข็มปลายมนได้ เลือกใช้เข็มปักที่ทำด้วยโลหะชั้นดี ไม่คดงอได้ง่าย และเป็นสนิม
5. กรรไกร เลือกที่คม ปลายแหลมและขนาดใหญ่พอที่จะขลิบตัดได้สะดวก
6. ดินสอดำ สำหรับวาดแบบ กดรอย ทำเครื่องหมาย และจดข้อความต่างๆ
7. ดินสอสี หรือสีน้ำ สำหรับระบายแบบปัก
8. กระดาษบางลอกลาย เลือกคุณภาพดี ไม่ขาดง่ายเมื่อถูกกดรอยด้วยดินสอดำ
9. กระดาษสีกดรอย เลือกคุณภาพดี ติดง่ายและทำความสะอาดได้ง่ายเช่นกัน
10. หมอนปักเข็ม สำหรับปักเข็ม ช่วยป้องกันเข็มหาย หมอนปักเข็มที่ดีควรมีน้ำหนักพอสมควร ไม่เคลื่อนที่ได้ง่าย เมื่อปักเข็มลงไปหรือดึงขึ้นมา
11. เข็มหมุด หรือเทปกาว สำหรับตรึงกระดาษและผ้า ขณะลอกลาย
12. ไม้บรรทัด หรือสายวัด สำหรับวัดระยะ หาตำแหน่ง และกำหนดขนาด
13. ตะกร้าหรือกระบะ สำหรับเก็บอุปกรณ์และของจุจกจิให้เป็นระเบียบ หยิบใช้สะดวก นอกจากนั้นยังมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างอื่นอีกคือ ตัวผู้ปักผ้าเองและสถานที่ทำงาน

วิธีการเย็บปักถักร้อยเลื่อม

องค์ประกอบเพิ่มเติมที่ผิดปกติเพื่อการตกแต่งประดับด้วยลูกปัดสามารถเลื่อมลูกปัดแก้ว (บางรูปทรงระบอบ), คริสตัลริบบิ้นหลายสี ด้วยการตกแต่งเหล่านี้ได้รับการเย็บปักถักร้อยลูกปัดที่สวยงามและเป็นกลุ่มสำหรับเย็บเลื่อมใช้ทองแดงลวดหรือสายการประมงบาง ด้วยตะเข็บตรงเข็มเกลียวลงบนด้านหน้าผ่านเลื่อมศูนย์และการส่งออกแล้วเส้นใยผ้าผ่านขอบด้านนอกของ Spangles เย็บปักถักร้อยเลื่อมต้องตรงกับด้ายสีของตัวเองเลื่อมเดียวกันจะไปสำหรับ rhinestones เย็บปักถักร้อย การรักษาความปลอดภัยเลื่อมบนผ้าจะเป็นไปได้ถ้ามันวางพื้นผิวลูกปัดหนึ่งแล้วเข็มและด้ายผ่านศูนย์กลางของลูกปัดและนำเส้นใยไปทางด้านที่ไม่ถูกต้อง เพื่อสร้างเส้นใยตะเข็บถัดไปจะถูกปล่อยออกมาผ่านทางเนื้อเยื่อเซลล์ผิวใหม่ที่อยู่ทางด้านหน้าและยังคงตรึงในหัวข้อด้วยเลื่อมและลูกปัด ในตอนท้ายของเส้นใยเย็บปักถักร้อยแล้วซ่อนอยู่ภายใต้การเย็บแผลในตอนท้ายของผลงาน อีกตัวเลือก prishivki -

สวม paillettes ของพวกเขามือในเข็มถือตะเข็บคู่ท้ายในศูนย์, และจากนั้นนำเลื่อมในด้านอื่น ๆ และด้านหน้า ใกล้กับสถานที่ก่อนหน้าเลื่อมถัดไปดังนั้นยังคงถนอมเลื่อมไปยังต้องการของเนื้อเยื่อผ้า เย็บปักถักร้อยผลเลื่อม, รำลึกของเกล็ดปลา ดอกไม้ลูกปัดหรือองค์ประกอบอื่น ๆ ของการวาดภาพที่ได้มา กระพุ่มเพิ่มเติมในขณะที่จำนวนเลื่อมที่ใช้หนึ่งโดยหนึ่งและจากนั้นเย็บพวกเขาด้วยวิธีการศึกษา

ลูกปัดหรือเลื่อม

ในสมัยโบราณเริ่มตั้งแต่ยุคที่มนุษย์รู้จักการนุ่งห่ม ลูกปัดมีขึ้นในทุกทวีป โดยลูกปัดในสมัยนั้นทำจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น ในประเทศฝรั่งเศสมีการทำลูกปัดจากไม้และเขาสัตว์ ประเทศอังกฤษทำลูกปัดจากไม้ กระเบื้องเคลือบ และลูกปัดจากอำพัน กรีซทำลูกปัดเงินและกระเบื้องเคลือบสีสด อินเดียแดงทำลูกปัดจากขนนกร้อยด้วยลูกปัดหินเม็ดกลมเล็ก ที่เรียกกันว่าปล้องอ้อย และทำลูกปัดจากหินมีค่า เช่น เทอร์ควอยส์ ปะการัง และเงิน แอฟริกาทำลูกปัดจากเมล็ดพืช กระจุก และโลหะ ชาวเปรูทำลูกปัดกระเบื้องเคลือบแต่มีสีเขียวหลายของเผ่ามายา ด้วยมือที่ละเอียดอย่างวิจิตร ชาวอียิปต์โบราณทำลูกปัดแก้ว โดยมีพ่อค้าชาวอาหรับนำลูกปัดไปขายในอเมริกาและอินเดีย ประเทศจีนขายลูกปัดส่งออกทั่วโลก ตั้งแต่ยุคบรอนซ์ก่อนคริสตกาล จนกระทั่งมีเส้นทางสายไหมเป็นเส้นทางค้าขายลูกปัดเงิน หยก ปะการัง ที่สำคัญไปจากการค้าผ้าไหม สมัยราชวงศ์หมิงมีลูกปัดทำจากลูกปัดลงยา และกระเบื้องเคลือบสีฟ้า ชาว รวมทั้งไข่มุกน้ำจืด ประเทศญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมไข่มุกเลี้ยงตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 กระเบื้องเคลือบที่มีคุณภาพสูง และลูกปัดเฉพาะที่แกะสลักอย่างสวยงาม รวมทั้งมีโรงงานผลิตลูกปัดแก้วขนาดต่างๆ อีกด้วย

สำหรับประเทศไทยมีลูกปัดที่เป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงอารยธรรมโบราณในสมัยทวารวดี และสุโขทัย ซึ่งเป็นลูกปัดราคาของสลักลาย และลูกปัดราคาของลงยา ส่วนทางอีสานจะมีลูกปัดด้านเกรียนที่ทำจากดินเผา และทางภาคใต้จะเป็นลูกปัดจากเปลือกหอย การนำลูกปัดมาตกแต่งบนเสื้อผ้าโดยการปักลูกปัด เป็นงานปักชนิดหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากจีน เช่นเดียวกับการปักไหม การปักลูกปัดเป็นงานปักที่ใช้วัสดุมีค่า ส่วนใหญ่เป็นลูกปัดแก้วสี ที่ทางสากลเรียกว่า “ ลูกปัดแก้วคริสตัล “ เป็นลูกปัดสีต่างๆ มีหลายขนาดต่างกัน บางชนิดมักเจียรนัยเป็นเหลี่ยมไม่เท่ากันหรืออาจเท่ากัน บางชนิดเป็นเม็ดกลมเล็กๆ แล้วเจาะรูตรงกลางหัวท้าย ในอดีตงานปักชนิดนี้ส่วนใหญ่ปักอยู่บนลายหน้าหมอน เครื่องนุ่งห่ม จะจัดอยู่ในงานปักเครื่องแต่งกายของการละเล่นหุ่นหน้าวัง หุ่นหลวง ผ้าทรงพระพุทธรูป แต่ในปัจจุบันนำมาดัดแปลงให้เม็ดลูกปัดแก้วสีใหญ่ขึ้น และใช้วัสดุเปลี่ยนไปคือใช้วัสดุที่เรียกว่าพลาสติกแทน

การปักลูกปัดและเลื่อมนิยมปักเสื้อผ้าที่ใช้กับงานกลางคืน เพราะลูกปัดและเลื่อมจะเพิ่มความแวววาวและความสวยงามให้กับเสื้ออย่างขึ้น เสื้อผ้าที่ปักตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกปัดจะมีราคา

แพง เพราะค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก แต่ถ้าเราสามารถปักตกแต่งได้เอง ก็จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลง การเลือกสายปักควรเลือกแบบง่ายๆ หรือแบบคลาสสิก เสื้อผ้าจะได้ไม่ล้าสมัยเร็ว และในปัจจุบันมีเลื่อมและลูกปัดที่ปักสำเร็จรูปจำหน่ายมากมายหลายรูปแบบ ทำให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ชนิดของลูกปัด

1. ลูกปัดแก้ว (Small beads) เป็นลูกปัดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสี ทำจากแก้วหรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักใบไม้และกิ่งก้าน
2. ลูกปัดมุก (Pearl beads) เป็นลูกปัดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีสีให้เลือกทั้งขาว เหมือนมุก และสีขาวเหลือง สีส่อนๆ คล้ายเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสีหลายขนาด ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสง นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ และปักชายครุยของผ้าสไบ
3. ลูกปักคริสตัล (Large crystal) เป็นลูกปัดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสวยงาม โดยการฉีดยาใน ให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่น และนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ
4. ลูกปัดแท่ง (Bugle beads) หรือปล้องอ้อย จะมีลักษณะเป็นแท่งยาว มีทั้งขนาดยาวมากหรือยาวน้อย ถ้าแท่งแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็ก ผิวรอบนอกก็จะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวรอบนอกก็จะเป็นเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงาม แวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นก้านเกสร ปักใบไม้และกิ่งก้าน
5. ลูกปัดโลหะ (Metallic gold) เป็นลูกปัดขนาดเล็กเท่ากับลูกปัดแก้ว แต่เป็นลูกปัดที่ทำด้วยโลหะสีทองหรือชุบทอง
6. ลูกปัดมุกรี่ (Called an Oat pearl) หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเมล็ดข้าว คือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้และใบไม้
7. เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมมีราคาแพง จึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย เพชรเทียมมี 2 ลักษณะ คือ
 - 7.1 เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรไน เพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็นหัวแหวน คือจะต้องมีเสาแทรกสำหรับยึด ซึ่งเสาแทรกนี้ทำด้วยโลหะอ่อน มีสีเดียวกับตัวเรือนเพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

- 7.2 เพชรเทียมที่มีรูปทรงต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรีหรือรูปเหลี่ยมต่างๆ ซึ่งจะมีการเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ
8. ลูกปัดรูปหยดน้ำ (Variety of drops) ลูกปัดลักษณะนี้เป็นรูปทรงเหมือนหยดน้ำ จึงนิยมนำไปปักสำหรับส่วนที่เป็นชายห้อย คล้ายตุ้มตุ้ด หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีสีแวววาว บางชนิดก็เหมือนสีมุก ลูกปัดชนิดนี้บางอย่างอาจมีห่วงเล็กๆ สำหรับร้อย บางชนิดก็มีช่องตรงกลางเม็ดลูกปัดสำหรับร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

ชนิดของเลื่อม

1. เลื่อมชนิดกลม (Cup Sequins) มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรูและกลีกลงเล็กน้อย มีหลายขนาดและมีสีหลากหลาย ขนาดที่นิยมใช้คือ 3.5 มม. 5 มม. 8 มม. และ 10 มม.
2. เลื่อมชนิดกลมแบน (Flat Sequins) ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วนกลีกลง เลื่อมจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลาง เลื่อมสำหรับร้อยลูกปัดเวลาปักลายที่มีความโค้งงอจะต้องหักเลื่อมก่อน ลายที่นิยมปักเลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกลียวมังกร และเกล็ดปลา
3. เลื่อมชนิดโลหะ (Metallic) เป็นเลื่อมที่ทำจากโลหะเนื้ออ่อน มีน้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะยกเลื่อมคล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบหรือชุบสีที่เป็นโลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่าง
4. เลื่อมลักษณะพิเศษ (Paillettes) จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปร่างที่แตกต่างกันออกไป ตามความคิดของผู้ผลิต เลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูปคือสามารถปักตกแต่งและใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้ หรือใบไม้ ส่วนสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะต่างกับเลื่อมชนิดอื่น คือ นอกจากมีรูตรงกลางแล้ว บางชนิดเช่นรูปใบไม้จะมีรูสำหรับร้อยหรือปักอยู่ที่ส่วนบน หรือริมของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้ปักเสื้อผ้าที่ต้องการจุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องการความละเอียดและประณีต

เทคนิคการตกแต่งด้วยลูกปัด

ปกติไม่มีแบบฉบับการปักลูกปัดโดยเฉพาะ ช่างปักอาจจะออกแบบขึ้นเองได้ โดยใช้การประยุกต์ลายปักต่างๆ ตามใจชอบ การเลือกใช้เข็มสำหรับงานปักลูกปัดและเลื่อมควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถร้อยด้ายผ่านรูของลูกปัดที่มีขนาดเล็กได้สะดวก ควรใช้เข็มปักเบอร์ 12 การเตรียมลายปักลูกปัด ควรทดลองปักลูกปัด

บนเศษผ้าจนได้ดอกหรือลายเป็นที่พอใจ เพื่อลองใช้ลูกปัดและสีต่างๆ จนถูกใจแล้ว จึงลงมือปักบนเสื้อผ้า จะทำให้ได้ผลงานที่พอใจ การปักลูกปัดมีเทคนิคการปักได้หลายวิธีดังนี้

- ข. **การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย (Beads in motion)** คือ วิธีการนำลูกปัดชนิดหยดน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมาร้อยเป็นตุ้ดตุ้ด แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลมหรือลูกปัดแก้วขนาดเล็ก ร้อยเป็นสายต่อข้อให้ได้เป็นลักษณะลายลูกปัดที่แกว่งไกวได้ แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับตกแต่งต่างๆ
- ค. **การปักลูกปัดบนลายพิมพ์ (Beading prints)** การปักวิธีการนี้คือ การเลือกลูกปัดให้เหมาะสมกับลวดลายพิมพ์ แล้วปักลงในลายพิมพ์นั้น ทำให้พิมพ์ดูน่าสนใจ และมีราคาขึ้นกว่าเดิม
- ง. **การปักลูกปัดลายเส้น (Scroll design)** คือ การปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลายด้วยลูกปัดซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจขึ้น เมื่อใช้ลูกปัดสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น
- จ. **การปักลูกปัดทึบแนวเย็บ (Outline stitching)** การปักชนิดนี้จะปักลูกปัดลงบนผ้าที่เย็บด้วยฝีเข็มหรือตามแนวตะเข็บเย็บ โดยปักเป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้บนลายที่เดินฝีเข็มจักร วิธีนี้นอกจากจะช่วยปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย
- ฉ. **การปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ (Detail beading)** เป็นการปักลูกปัดลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลายๆ สี หรือมีลายดอกหลายขนาด การปักชนิดนี้ต้องการเน้นลายพิมพ์เพียงบางลาย หรือเพียงบางดอกของผืนผ้าพิมพ์ให้เหมาะสมและสวยงาม เมื่อปักแล้วจะทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น
- ช. **การปักลูกปัดทับบนช่อลูกไม้ตัดดอก (Beading brocade)** การปักลูกปัดชนิดนี้เพื่อทำให้ช่อลูกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น ถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าชุดราตรีหรือชุดเจ้าสาว ควรเลือกลูกปัดที่มีความแวววาวสดใส จะช่วยทำให้ช่อลูกไม้นั้นดูสวยงามสะดุดตามากยิ่งขึ้น
- ซ. **การปักลูกปัดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน (Beading lace)** การเลือกลูกปัดที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ ควรเลือกลูกปัดแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกควรใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม ปักส่วนที่เป็นเกสร และใช้ลูกปัดแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกปัดลงบนผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น หรือสวยงามกว่าเดิม

ฅ. **การใช้เทปลูกปัดสำเร็จรูป (Commercial beading and motifs)** คือการนำเทปลูกปัดสำเร็จรูปมาเย็บติดกับเสื่อผ้าเพื่อตกแต่ง ให้เสื่อผ้านั้นดูสวยงาม เทปลูกปัดสำเร็จรูปมีให้เลือกหลายรูปแบบ ควรเลือกให้เหมาะสมกับส่วนที่จะนำไปตกแต่ง

2.2.2 ภาพเหมือนตัวเองหรือภาพถ่าย

ภาพเหมือนตนเอง (อังกฤษ: Self-portrait) คือภาพเหมือนของศิลปินเองผู้อาจจะวาด เขียน ด้วยสี ถ่ายภาพ หรือแกะสลักด้วยตนเอง แม้ว่าศิลปินจะสร้างภาพเหมือนของตนเองมาแต่โบราณ แต่ก็ได้ทำกันอย่างแพร่หลาย หรือบอกได้ว่าเป็นภาพเหมือนของศิลปินเองจริง ๆ หรือวาดเป็นบุคคล หัวใจของภาพมาจนกระทั่งเมื่อต้นยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาในกลางคริสต์ทศวรรษ 1400 กระทั่งที่มีคุณภาพ ดีขึ้นและราคาถูกลงทำการเขียนภาพเหมือนบนจิตรกรรมแผง จิตรกร ประติมากร และช่างแกะพิมพ์มีการทำกันมากขึ้น ตัวอย่างแรกก็ได้แก่ "ภาพเหมือนของชายคนหนึ่ง (ภาพเหมือนตนเอง?)" ที่เขียน โดยยัน ฟัน ไอก์ ของปี ค.ศ. 1433 ซึ่งเป็นภาพเหมือนตนเองภาพแรกที่มีหลักฐานให้เห็น^[1] อีกภาพหนึ่งที่ฟัน ไอก์เขียนเป็นภาพของภรรยา นอกจากนั้นฟัน ไอก์ก็ยังเป็นสมาชิกของกลุ่มที่เริ่มจะรับงานเขียนภาพเหมือนโดยทั่วไป ที่เริ่มจะเป็นงานจ้างที่นิยมกันในบรรดาชาวต่างชาติผู้มีอันจะกิน แต่ก็ได้มาเป็นที่นิยมกันโดยทั่วไปจนกระทั่งมาถึงยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาเมื่อผู้คนมีฐานะมั่งคั่งมากขึ้น และความสนใจในการใช้ตัวแบบเป็นหัวข้อของการเขียนมีเพิ่มมากขึ้น

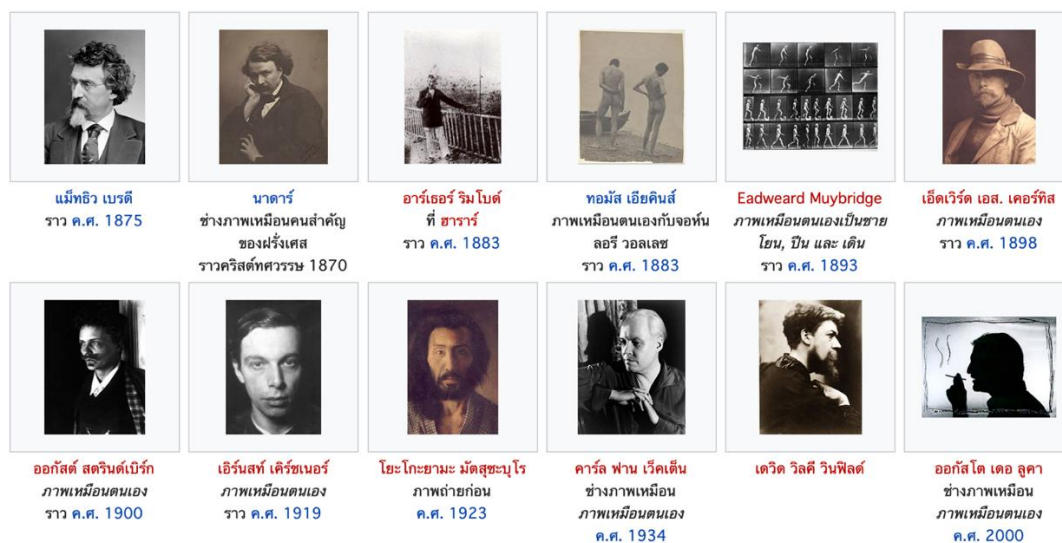

ภาพที่ 1 ภาพเหมือนตนเองของอัลเบรชท์ ดือเรอร์, ค.ศ. 1493. สีนํ้ามันเดิมบนหนัง
ภาพนี้เป็นภาพเหมือนตนเองอย่างเป็นทางการภาพแรก ๆ ดือเรอร์แต่งตัวแบบอิตาลีที่สะท้อนให้เห็น
ถึงความสำเร็จระดับสากล

(<https://www.takieng.com/stories/16485> (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564))

ภาพเหมือนตนเองที่เป็นภาพถ่าย

วิธีสองวิธีที่จะได้มาซึ่งภาพถ่ายของภาพเหมือนตนเองที่ใช้กันโดยทั่วไป ก็ได้แก่การถ่ายจาก
ภาพสะท้อนจากกระจก และ ถือก້ອງยื่นออกไปจากตนเอง อีเลียซาร์ แลงแมน ถ่ายภาพเงาสะท้อน
ของตนเองจากกาชาเคลือบนิคเคิลอีกวิธีหนึ่งทำโดยการตั้งกล้องบนสามขาและตั้งเวลา หรือใช้รีโมท
คอนโทรลในการคุมชัตเตอร์ อีกวิธีหนึ่งคือตั้งกล้องแล้วเดินไปตั้งท่า ปล่อยให้ผู้ช่วยกดชัตเตอร์แทนให้

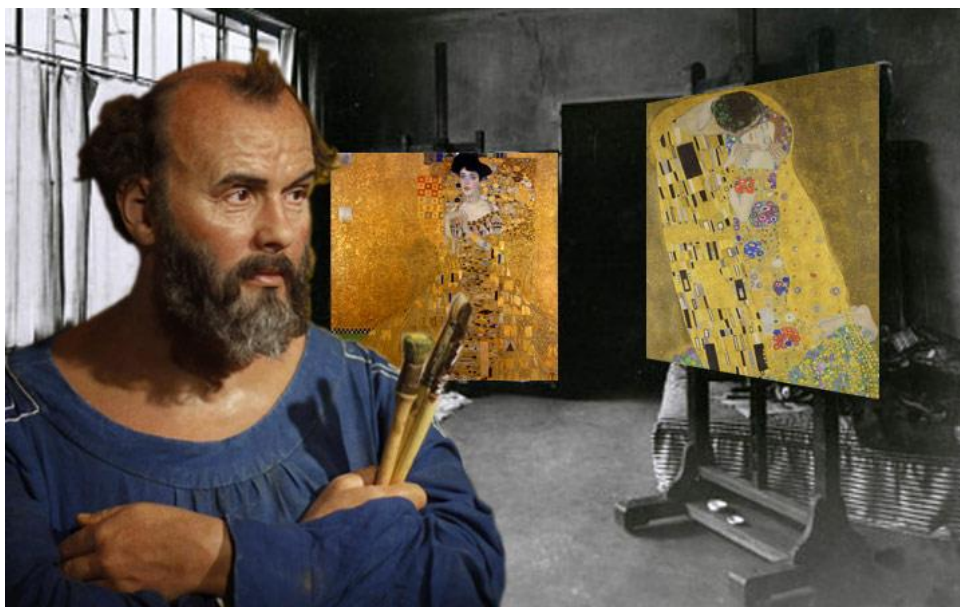
ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพถ่ายตัวเองในยุคเริ่มแรก

(<https://www.takieng.com/stories/16485> เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

2.3.อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้าคิดว่าอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปินเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นอย่างมากนอกเหนือจากความคิดและทัศนคติที่มีของตนเองแล้ว ข้าพเจ้าคิดเห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ในเรื่องของรูปแบบ เทคนิคหรือกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเอง และปัจจุบันศิลปินหลายท่านก็มีรูปแบบในการทำงานและมีผลงานที่แปลกใหม่มีพัฒนาการทางด้านศิลปะต่างๆมากขึ้น และยังมีเทคนิควิธีการที่เพิ่มมากขึ้นด้วยซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อตัวข้าพเจ้าเองอย่างเช่นผลงานของ Gustav Klimt และ อาจารย์ ดนยา เชี่ยววัฒน์ และ ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี

2.3.1 Gustav Klimt

ภาพที่ 3 Gustav Klimt

<https://th.wikipedia.org/wiki/ภาพเหมือนตนเอง>(เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

กุสตาฟ คลิมต์ (Gustav Klimt) เป็นจิตรกรคนสำคัญในลัทธิสัญลักษณ์นิยมผู้มึผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นไม่เหมือนใคร จุดเด่นในผลงานของเขาคือการใช้ลวดลายและการตกแต่งแบบอาร์ตนูโวกับการใช้แผ่นทองคำเปลวมาเป็นสีหลักในภาพได้อย่างลงตัว โดยเฉพาะในผลงานชิ้นเอกคือภาพ The Kiss ซึ่งเป็นภาพเขียนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของเขา และภาพ Portrait of Adele Bloch-Bauer I ซึ่งมีชื่อเสียงไม่แพ้กันและมักถูกเรียกเป็น “โมนาลิซาแห่งออสเตรีย” ผลงานหลายชิ้นของเขาแฝงความหมายซ่อนปรัชญาความคิดเอาไว้ที่น่าสนใจ คลิมต์เป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดอีกคนหนึ่งในยุคศิลปะสมัยใหม่ผลงานของคลิมต์ได้รับความนิยมจากผู้คนทั่วโลกอย่างมาก โดยเฉพาะบรรดาเศรษฐีนักสะสมงานศิลปะยอมทุ่มเงินมหาศาลเพื่อให้ได้ครอบครองภาพของเขา นอกจากภาพ Portrait of Adele Bloch-Bauer I ที่ถูกขายไปในราคาที่เป็นสถิติโลกแล้ว ยังมีภาพที่ถูกซื้อในราคาสูงลิบลิวเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ภาพ Water Serpents II ราคา 183.8 ล้านดอลลาร์, ภาพ Portrait of Adele Bloch-Bauer II ราคา 150 ล้านดอลลาร์ และภาพอื่นที่มีราคาระดับหลายสิบล้านดอลลาร์อีกหลายภาพ คลิมต์คือศิลปินที่ประสบความสำเร็จและครองใจผู้ชมมากที่สุดคนหนึ่งในยุคศิลปะสมัยใหม่

เริ่มต้นฝึกฝีมือศิลปะสไตล์คลาสสิก

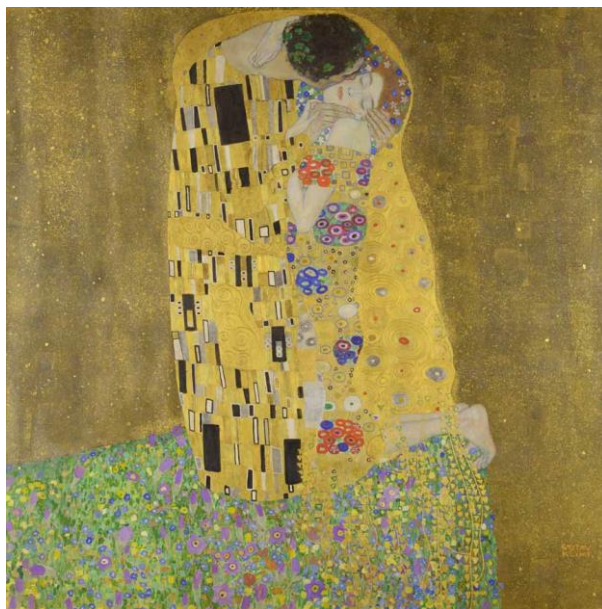
ภาพที่ 4 Allegory of Sculpture

https://th.wikipedia.org/wiki/กุสทัฟ_คลิมท์ (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

กุสตาฟ คลิมต์ เป็นชาวออสเตรีย เกิดเมื่อปี 1862 ที่เขตชานเมืองของกรุงเวียนนา พ่อเป็นช่างแกะสลักทองคำมีฐานะยากจน ด้วยเขามีพรสวรรค์ด้านศิลปะมาตั้งแต่เด็ก พออายุ 14 ปีคลิมต์จึงออกจากโรงเรียนสามัญไปเข้าเรียนที่โรงเรียนศิลปะที่กรุงเวียนนาทางการเขียนภาพสถาปัตยกรรมในแนวอนูรักษนิยม เขาได้รับการฝึกฝนในสไตล์คลาสสิกดั้งเดิมที่เรียกว่าศิลปะตามหลักวิชา (Academic Art) และเริ่มฉายแววโดดเด่นจนได้รับการว่าจ้างให้เขียนภาพตั้งแต่ยังเรียนอยู่ หลังจากเรียนจบในปี 1883 คลิมต์กับน้องชาย Ernst และเพื่อนของเขา Franz Matsch ได้ร่วมกันเปิดสตูดิโอรับงานเขียนภาพเป็นทีมในชื่อ “Company of Artists” ผลงานส่วนใหญ่เป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังตามโบสถ์ โรงละคร และพิพิธภัณฑน์ ในช่วงเวลาหลายปีของการเริ่มต้นเป็นศิลปินอาชีพของคลิมต์เขามีผลงานเด่นหลายชิ้นอย่างเช่นภาพ Allegory of Sculpture, Portrait of Marie Breunig รวมทั้งภาพ Auditorium in the Old Burgtheater หนึ่งในผลงานภาพฝาผนังที่โรงละคร Burgtheater ที่ทำให้เขาได้รับเหรียญรางวัลจากจักรพรรดิของออสเตรีย และภาพ Ancient Greece II (Girl from Tanagra) หนึ่งในภาพบนเพดานเหนือบันไดในพิพิธภัณฑน์ Kunsthistorisches Museum หัวขบวนกลุ่มศิลปินหนุ่มหัวก้าวหน้า ปี 1890 คลิมต์กับน้องชายและเพื่อนได้เข้าร่วม

เป็นสมาชิกในสมาคมศิลปินแห่งเวียนนา Vienna Artists' Association ซึ่งเป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยมที่ควบคุมการจัดนิทรรศการส่วนใหญ่ภายในเมือง ถึงแม้ว่าคลิมต์จะพยายามปรับตัวเข้ากับกลุ่มศิลปะแบบดั้งเดิมมากขึ้น แต่เส้นทางของชีวิตก็เปลี่ยนไปเมื่อเขาประสบกับเหตุการณ์ไม่คาดฝัน ปี 1892 ทั้งพ่อและ Ernst น้องชายเสียชีวิต การจากไปของทั้งสองคนมีผลกระทบต่อเขาอย่างมาก คลิมต์เลิกยึดติดกับกฎเกณฑ์ตามหลักวิชาที่เขาฝึกฝนมาเปลี่ยนไปเป็นการสร้างศิลปะในสไตล์ของตัวเองที่เน้นการใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอความคิดและผลงานเพื่อสานต่อการแสวงหาอิสรภาพทางศิลปะในปี 1897 คลิมต์และกลุ่มศิลปินที่มีใจเดียวกันก็ลาออกจากการเป็นสมาชิกในสมาคมศิลปินแห่งเวียนนา แยกตัวออกมาก่อตั้งองค์กรใหม่ที่เรียกว่า Vienna Secession เพื่อจัดนิทรรศการแสดงผลงานศิลปะในกลุ่มของตัวเอง โดยคลิมต์รับหน้าที่เป็นประธานกลุ่มคนแรก กลุ่ม Vienna Secession ไม่มีการกำหนดกรอบหรือแนวศิลปะใดๆทุกสไตล์เข้าร่วมได้หมดแต่เน้นไปที่ศิลปินหนุ่มรุ่นใหม่ได้มีโอกาสแสดงผลงาน สัญลักษณ์ของกลุ่มเป็นภาพเทพธิดากรีกจากฝีมือของคลิมต์ชื่อ Pallas Athena นิทรรศการของกลุ่ม Vienna Secession ประสบความสำเร็จมาก เริ่มจัดครั้งแรกในปี 1898 จนถึงราวปี 1905 ถือว่าเป็นการเคลื่อนไหวทางศิลปะที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในกรุงเวียนนาในช่วงเวลานั้น คลิมต์เขียนภาพ Beethoven Frieze ซึ่งมีขนาดใหญ่มากลงบนผนังในห้องนิทรรศการของกลุ่มในปี 1902 และมันถูกเก็บรักษาไว้กลายเป็นผลงานสำคัญอีกชิ้นหนึ่งคลิมต์รับงานเขียนภาพสำคัญให้กับมหาวิทยาลัยแห่งเวียนนาเป็นภาพเชิงสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ 3 ภาพชื่อภาพ Philosophy, Medicine และ Jurisprudence เขาทยอยนำภาพทั้งสามจัดแสดงในนิทรรศการของกลุ่ม Vienna Secession ทั้งสามภาพได้รับการโจมตีอย่างหนักจากนักวิจารณ์ในเวียนนาว่าเป็นภาพลามกอนาจาร ขณะที่ภาพ Medicine เมื่อถูกนำไปจัดแสดงในนิทรรศการที่กรุงปารีสกลับได้รับรางวัลสูงสุด และทั้งสามภาพไม่ได้ถูกนำไปจัดแสดงที่มหาวิทยาลัยหรือที่อื่นใดเลยจนคลิมต์ต้องขอให้ผู้อุปถัมภ์และเพื่อนๆ ของเขาไปซื้อภาพกลับมา ต่อมาภาพทั้งสามถูกทำลายไปด้วยฝีมือของกองทหารเยอรมันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

ยุคทองโดดเด่นด้วยทองคำอร่ามเรือง

ภาพที่ 5 The Kiss

(เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

ที่มา https://th.wikipedia.org/wiki/กุสทัฟ_คลิมท์

คลิมต์เริ่มใช้แผ่นทองคำเปลวเป็นสีหลักในภาพเขียนของเขาตั้งแต่ภาพ Pallas Athena ในปี 1898 เชื่อกันว่าการเดินทางไปชมงานโมเสกเลื่องชื่อที่เมืองเวนิสและราเวนนาในอิตาลีน่าจะเป็นแรงบันดาลใจให้เขาใช้เทคนิคนี้ในงานของเขา ต่อมาเขาได้นำลวดลายและการตกแต่งแบบอาร์ตนูโวเข้ามาผสมผสานกับศิลปะโมเสกยุคไบแซนไทน์ร่วมกับการใช้แผ่นทองคำเปลวมาเป็นสีหลักในภาพเขียนของเขาได้อย่างลงตัวเป็นสไตล์เฉพาะตัวที่งดงามแปลกใหม่และโดดเด่น กลายเป็นผลงานที่สร้างชื่อเสียงและเงินทองให้กับเขาอย่างมาก ช่วงระหว่างปี 1900 – 1908 ถือเป็นยุคทอง (Golden Phase) ของคลิมต์ที่เขาได้สร้างผลงานชั้นยอดมากมาย เช่น ภาพ The Hydra, Water Serpents II, The Three Ages of Woman และ Judith and the Head of Holofernes เป็นต้นระหว่างปี 1903 – 1907 คลิมต์ได้สร้างผลงานชิ้นสำคัญอันเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของยุคทองของเขาที่โดดเด่นด้วยทองคำอร่ามเรืองอย่างแท้จริงนั่นคือภาพ Portrait of Adele Bloch-Bauer I ซึ่งเป็นภาพเหมือนภรรยาของ Ferdinand Bloch-Bauer เศรษฐีนักธนาคารและนักลงทุนอุตสาหกรรม

ชาวยิวผู้จ้างเขียนภาพนี้ ความโดดเด่นของภาพอยู่ที่การใช้สีทองหลายเฉดและลวดลายอันซับซ้อน วิจิตรละเอียดอ่อนมาสร้างสรรคสุดเลื้อยแผ่เครื่องประดับตลอดจนฉากหลังและองค์ประกอบอื่นๆ ในสไตล์ศิลปะแบบอาร์ตนูโวอันเลิศหรูตระการตา ภาพนี้ได้รับการยกย่องเป็น “โมนาลิซาแห่งออสเตรีย” เป็นหนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของศิลปิน Klimt Portrait of Adele Bloch-Bauer I ถูกขโมยไปโดยนาซีเมื่อปี 1941 ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อมาอยู่ในการครอบครองของรัฐบาลออสเตรีย ปี 2000 Maria Altmann หลานสาวของ Adele Bloch-Bauer วัย 84 ปีซึ่งหนีภัยสงครามที่ออสเตรียไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกาตั้งแต่อายุ 22 ปีได้ฟ้องร้องต่อศาลสูงสุดสหรัฐให้รัฐบาลออสเตรียคืนภาพนี้ให้แก่เธอ หลังการต่อสู้ทางกฎหมายนาน 7 ปีศาลตัดสินให้เธอชนะคดีได้เป็นเจ้าของภาพเขียนอันโด่งดังนี้ หลังจากนั้นไม่นานภาพนี้ถูกขายให้แก่นักสะสมชาวอเมริกาในราคา 135 ล้านดอลลาร์สหรัฐกลายเป็นภาพเขียนที่มีราคาแพงที่สุดในโลกในเวลานั้น เรื่องราวการต่อสู้ของหญิงชรา กับภาพวาดอันล้ำค่าของสตรีในชุดสีทองถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ในปี 2015 ชื่อ Woman in Gold ผลงานชิ้นเอกดูดีมีวาบหวิวชวนฝันช่วงระหว่างปี 1907 – 1908 อันเป็นช่วงหลังสุดในยุคทองของศิลปิน เขาได้สร้างผลงานชิ้นสุดท้ายคือภาพ The Kiss เป็นผลงานชิ้นเอกที่แสดงตัวตนและฝีมือทางศิลปะของเขาออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด ภาพแสดงชายหนุ่มกับหญิงสาวโอบกอดกันแนบชิดและจูบกันอย่างดูดีมีวาบหวิวจนแทบหลอมละลายกลายเป็นคนเดียวกันท่ามกลางสีทองหลากหลายที่ตกแต่งอย่างวิจิตรและเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ร่างกายของหญิงสาวดูเหมือนถูกกลืนเข้าไปอยู่ในเสื้อคลุมสีทองที่ตกแต่งลวดลายอย่างสวยงามแบบอาร์ตนูโวของฝ่ายชายจนแทบแยกไม่ออกหากไม่เห็นเท้าเปลือยของฝ่ายหญิงตรงริมทุ่งดอกไม้หลากสีสัน เชื่อกันว่านายแบบและนางแบบในภาพเป็นตัวละครเอกกับ Emilie Flöge เพื่อนสนิทของเขาซึ่งเป็นแบบให้กับศิลปินหลายภาพ แต่บางคนบอกว่านางแบบในภาพคล้ายกับผู้หญิงผมแดงที่เป็นแบบให้ในภาพ Danaë มากกว่าภาพ The Kiss ถูกนำไปจัดแสดงครั้งแรกในปี 1908 ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังการเกิดเรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับภาพเขียน 3 ภาพที่ศิลปินเขียนให้กับมหาวิทยาลัยแห่งเวียนนาได้ไม่นานเท่าไร ยังเป็นช่วงที่ชื่อเสียงของเขาตกต่ำลงอย่างมาก แต่ภาพ The Kiss ได้รับการชื่นชมจากผู้คนอย่างสูงให้การยกย่องว่าเป็นผลงานชิ้นเอกของยุค Vienna Secession ทำให้ชื่อเสียงของศิลปินกลับมารุ่งโรจน์ในระดับสูงสุด กษัตริย์แห่งออสเตรียซื้อภาพนี้ในราคา 25,000 โครน (เทียบเท่ากับ 250,000 ดอลลาร์สหรัฐในปัจจุบัน) เป็นภาพเขียนที่มีราคาแพงที่สุดในออสเตรียในเวลานั้น แพงกว่าภาพเขียนอื่นอย่างเทียบกันไม่ได้เลยเพราะในช่วงนั้นภาพเขียนมีการซื้อขายกันในราคาไม่เกิน 500 โครนเท่านั้น ภาพ The Kiss เป็นภาพเขียนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของศิลปิน ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถาน Belvedere ในกรุงเวียนนา ถือเป็นสมบัติอันล้ำค่าชิ้นหนึ่งของประเทศออสเตรีย

หลายฉากหลากแนวในสไตล์เฉพาะตัว

ภาพที่ 6 The Sunflower

(เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

ที่มา https://th.wikipedia.org/wiki/กุสทัฟ_คลิมท์

คลิมต์เป็นจิตรกรอีกคนหนึ่งที่เขียนภาพหลายแนวมาก ช่วงเริ่มต้นอาชีพใหม่ๆเขาเขียนภาพจากเรื่องในตำนานและภาพเชิงเปรียบเทียบ ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็นภาพเชิงสัญลักษณ์ที่ได้พัฒนาสไตล์การนำเสนอจนโดดเด่นกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำตัว ส่วนภาพเหมือนบุคคลเขาก็มีผลงานมาโดยตลอดจนมาพีคในช่วงยุคทอง แต่ยังมีภาพอีกแนวหนึ่งที่เขาชอบเขียนและทำได้อย่างยอดเยี่ยมเช่นกันคือภาพต้นไม้ดอกไม้ในสวนและภาพทิวทัศน์ คลิมต์เขียนภาพดอกไม้โดยเฉพาะดอกทานตะวันได้สวยงามมาก ส่วนภาพต้นไม้ป่าไม้ของเขาก็มีเอกลักษณ์โดดเด่นแปลกตา นอกจากนี้เขายังชอบเขียนภาพทิวทัศน์ในหลากหลายสถานที่ที่มีผลงานที่สวยงามออกมามากมาย ผลงานเด่นในแนวนี้ได้แก่ ภาพ Farm Garden with Sunflowers, The Sunflower, Beech Forest และ Beech Grove I เป็นต้น หลังผ่านพ้นยุคทองผลงานของคลิมต์มีสีสันมากขึ้นแต่ยังคงการใช้ลวดลายการตกแต่งแบบอาร์ตนูโว

อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเอาไว้ ผลงานที่โดดเด่นในยุคหลังได้แก่ภาพ Death and Life ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศในนิทรรศการศิลปะนานาชาติที่กรุงโรมในปี 1911 รวมทั้งภาพ The Virgin ที่มีลวดลายและสีเส้นสะดุดตา การเขียนภาพเหมือนบุคคลก็ใช้สไตล์ที่แตกต่างไปจากเดิมและมีสีสันมากขึ้นเช่นกัน ผลงานภาพเหมือนที่โดดเด่นในช่วงนี้ได้แก่ภาพ Portrait of Adele Bloch-Bauer II และ Mada Primavesi เป็นต้น นอกจากนี้เขายังคงเขียนภาพต้นไม้และภาพทิวทัศน์ที่เขาชื่นชอบอย่างต่อเนื่อง มีผลงานเด่นมากมายอย่างเช่นภาพ Apple Tree I, Avenue in Schloss Kammer Park และภาพ Malcesine on Lake Garda

ศิลปินเจ้าชู้ลูกตกผู้ชอบชีวิตที่เรียบง่าย

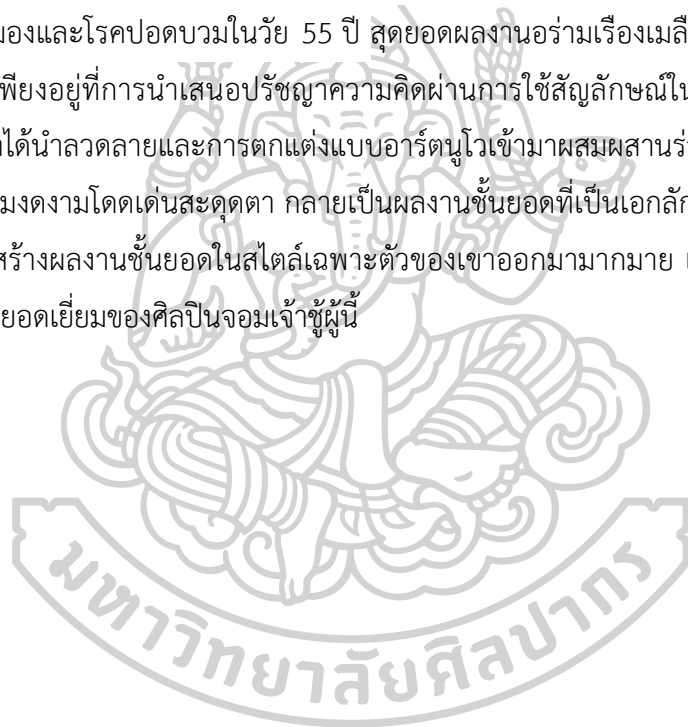
ภาพที่ 7 Death and Life

(เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

ที่มา https://th.wikipedia.org/wiki/กุสทัฟ_คลิมท์

คลิมต์ก็เป็นเหมือนศิลปินคนอื่นอีกหลายคนที่เป็นคนเจ้าชู้และหลงใหลทางเพศมาก เขาคลุกคลีอยู่กับผู้หญิงมากหน้าหลายตา มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับนางแบบของเขาเองและผู้หญิงชั้นสูงที่จ้างเขาให้เขียนภาพมากมายแทบนับไม่ถ้วน เป็นที่น่าสังเกตว่าเขาเขียนภาพเหมือนให้เฉพาะผู้หญิงเท่านั้นไม่เคยเขียนภาพเหมือนผู้ชายเลย (ยกเว้นช่วงเริ่มต้นเพียงไม่กี่ภาพ) ผู้หญิงที่ผูกพันกับคลิมต์อย่างแนบแน่นและยาวนานที่สุดคือ Emilie Flöge เธอเป็นเสมือนคู่ชีวิตของเขา ทั้งคู่ผูกพันกันตั้งแต่วัยแรกรู้จักจนกระทั่งเขาเสียชีวิต คำพูดสุดท้ายก่อนตายของคลิมต์คือ “Get Emilie” และเธอยังเป็น

ผู้รับมรดกของเขาครั้งหนึ่ง เชื่อกันว่าคลิมต์มีลูกอย่างน้อย 14 คนแต่ไม่มีการระบุชัดว่าเกิดจากแม่คนไหนบ้าง แม้ว่าคลิมต์จะเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงและคุ้นเคยกับบุคคลในแวดวงสังคมชั้นสูง แต่ตัวเขาเองกลับชอบใช้ชีวิตที่เรียบง่ายและไม่ต้องการให้ใครมาใส่ใจในชีวิตส่วนตัวของเขา คลิมต์ไม่เคยวาดภาพเหมือนของตัวเอง เขาไม่เคยอ้างว่าเป็นผู้ปฏิวัติศิลปะใดๆทั้งสิ้นทั้งๆที่ผลงานของเขามีส่วนชักนำให้กรุงเวียนนากลายเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมและศิลปะในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 คลิมต์มักบอกว่าเขาเป็นแค่จิตรกรธรรมดาคนหนึ่งที่ยืนภาพตั้งแต่เช้าถึงค่ำ หากต้องการรู้จักเขาก็ให้ศึกษาจากผลงานของเขา ผู้ที่ไปเยี่ยมเขาที่บ้านมักได้เห็นภาพของคลิมต์ในชุดยาวหลวมคล้ายพระกำลังอุ้มแมมด้วยความเอ็นดูสะท้อนวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของเขาได้เป็นอย่างดี คลิมต์ไม่เคยแต่งงาน เขาอยู่กับแม่ตลอดมาจนกระทั่งเธอเสียชีวิตในปี 1915 และสามปีต่อมาเขาก็เสียชีวิตตามเธอไปด้วยโรคหลอดเลือดสมองและโรคปอดบวมในวัย 55 ปี สูดยอตผลงานอร่ามเรื่องเมื่องมลังจุดเด่นในผลงานของคลิมต์ไม่เพียงอยู่ที่การนำเสนอปรัชญาความคิดผ่านการใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบเฉพาะของเขาเท่านั้น แต่เขานำลวดลายและการตกแต่งแบบอาร์ตนูโวเข้ามาผสมผสานร่วมกับการใช้สีทองอร่าม เรื่องสร้างความงดงามโดดเด่นสะดุดตา กลายเป็นผลงานชั้นยอดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร คลิมต์ได้สร้างผลงานชั้นยอดในสไตล์เฉพาะตัวของเขาออกมามากมาย และต่อไปนี่คือส่วนหนึ่งของผลงานอันยอดเยี่ยมของศิลปินจอมเจ้าชู้ผู้นี้

2.3.2 ดนยา เชี่ยวว้ฒกั

ภาพที่ 8 คุณ ดนยา เชี่ยวว้ฒกั
(เข้าถึงเมื่อ 21 มีนา 2564)

ที่มา <http://danayart103.blogspot.com/2012/06/blog-post.html>

ข้อมูลศิลปิน

ชื่อ : ดนยา เชี่ยวว้ฒกั

ดนยา เชี่ยวว้ฒกั เป็น ศิลปิน ที่สนใจศึกษา จิตรกรรมฝาผนัง งาน craft งานเย็บปักของชนเผ่าต่างๆ นำมาสร้าง content งาน และอยากพัฒนาเทคนิคใหม่ๆ ในการสร้างงาน ค้นคว้าหารูปแบบงานในระดับลึกอย่างเป็นระบบ โดยใช้เทคนิคงานผ้าและการปักการตัดและเย็บเป็นหลัก

ภาพที่ 9 ภาพผลงาน “The Green forest ”

Mix-Media, 28” x 34.8” (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

ที่มา <http://danayart103.blogspot.com/2012/06/blog-post.html>

การสร้างสรรคผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน “The Green forest ”

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมชิ้นนี้ วางองค์ประกอบให้หญิงสาวในโลกปัจจุบัน กำลังนั่งเล่นอยู่ในป่าสีเขียว พื้นหลังของภาพเป็นผ้าที่เลียนแบบลวดลายผ้ามานโบราณของยุโรป เป็นภาพคู่รักกำลังพรอตรักในป่า ข้าพเจ้าวางตำแหน่งให้หญิงสาวในภาพนั่งเหลือบตามองคนดู ขณะที่ล้อมรอบตัวไปด้วยคู่รักในชุดโบราณมีอริยาบถต่าง ๆ ยืน นั่ง มีหญิงเปลือยนอนหลับอยู่ แทรกด้วยภาพคู่รักสิงห์โตที่กำลังนอนพักผ่อน คู่รัก สิงห์โต หญิงสาวอยู่ในภาพเดียวกันแต่ถูกกำกับด้วยมิติของเวลา ชีวิตของแต่ละสิ่งกำลังดำเนินไปตามวิถีทางของตน มีจุดร่วมและจุดแตกต่าง มีการปักลูกปัดไม้และลูกปัดหลากสีเพิ่มพื้นผิวสัมผัส และแสดงความเคลื่อนไหวของเวลา

ภาพที่ 10 ภาพผลงาน “Soul mate ”

Mix-Media, 24.8” x 24.8” (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564)

ที่มา <http://danayart103.blogspot.com/2012/06/blog-post.html>

การสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน “Summer grasses”

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมคู่รักริมทุ่งหญ้า เป็นภาพหญิงสาวที่กำลังโน้มตัวเข้าหาชายคนรัก แต่จะไม่เห็นใบหน้าของชายหนุ่มถูกกลืนด้วยใบหญ้าที่ขึ้นระเกะระกะ จุดเด่นจะอยู่บนภาพใบหน้าของหญิงสาวที่ชัดเจนที่สุดในภาพ โดยข้าพเจ้าเลือกฉายผ้าที่มีรูปทรงกลมต่อกระจายไปทั้งภาพ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของวัฏจักรการเวียนว่ายตายเกิด ไตรภูมิ พื้นหลังที่เป็นวงกลมสีเทาล้อไปกับล้อรถจักรยานที่จอดวางอยู่ข้าง ๆ หญิงสาว เปรียบเสมือนเหตุการณ์เหล่านี้ต่างเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มีวันจบ ในวงกลมสีเทาเขียนภาพจากไตรภูมิเป็นรูปวัว นก ใช้ลูกปัดหลากสีเย็บติดลงไปตามใบไม้ดอกไม้ เพิ่มความสว่างของภาพ แสดงถึงชีวิตที่กำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า พร้อมกับชีวิตอื่น ๆ ที่กำลังหมุนเวียนไปตามวัฏจักรไม่รู้จบสิ้น

2.3.3 วิโชค มุกดามณี

ภาพที่ 11 ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี

เข้าถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2564

ที่มา http://www.barameeofart.com/artist_detail.php?id=471&page=1&artist_s=&lang=

วิโชค มุกดามณี

ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (สื่อผสม) ปีพุทธศักราช 2555 (2496 - 2563) เกิดเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2496 ที่จังหวัดสงขลา เสียชีวิตเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ที่โรงพยาบาลศิริราช โดยอาจารย์ วิโชค มุกดามณีใช้วัสดุประเภทโลหะ อะลูมิเนียม ผ้า พลาสติก เชือกท่อพลาสติก เซรามิค สร้างสรรค์ ผลงานแนวสื่อประสม บางชิ้น ถูกพัฒนาจนมีลักษณะเป็นผลงานสามมิติและผลงาน เชิงจัดวาง ประเด็น เนื้อหาเรื่องสิ่งแวดล้อม ผลกระทบจากสังคมอุตสาหกรรม และ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ เป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการทำงาน

ภาพที่ 12 เทคนิค : สีน้ำมัน, สีอะคริลิค,สเปรย์ และ ดิน บน อะลูมิเนียม

ขนาด : 150 x 122 cm.ปี : เข้าถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2564

ที่มา(<http://www.bameeofart.com>)

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม ชื่อ ความสุข “สร้างสรรค์ ศิลปะ ด้วยเนื้อหาด้วยวิธีที่คิดค้น เพื่อเสนอความงาม และ สุนทรียภาพ ให้ผู้ชมได้รู้สึกสัมผัส คุณค่า เกิด ความปีติยินดี มีจิตใจ สะอาดบริสุทธิ์ พบความสุขในที่สุด” นำเสนอผ่านเทคนิคสื่อผสมทั้งสีน้ำมัน ผสมผสานวัสดุ ที่ดูหลากหลาย แวววาว เพื่อสื่อสาร ความสุข ผ่านผลงาน

ภาพที่ 13 เทคนิค : สีน้ำมัน ,สีอะคริลิค, สเปรย์ และดิน บน อะลูมิเนียม
 ขนาด : 40 x 35 cm.ปี : 2550 เข้าถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2564
 ที่มา(<http://www.barameeofart.com>)

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม ชื่อคิดฝัน “สร้างสรรค์ ศิลปะ ด้วยเนื้อหาด้วยวิธีที่คิดค้น เพื่อเสนอ ความงาม และสุนทรียภาพ ให้ผู้ชมได้รู้สึกสัมผัส คุณค่า เกิด ความปิติยินดี มีจิตใจ สะอาดบริสุทธิ์ พบความสุขในที่สุด” นำเสนอผ่านเทคนิคทั้งสีน้ำมัน ผสมผสานวัสดุ ที่ดูหลากหลาย แฉวาวว สีสัน ในผลงาน มีการใช้สีเส้นที่ สดใส เช่น สี ชมพู สีฟ้า สีส้ม สีเขียว ผสมผสานด้วยเทคนิค อาจหมายถึงสีเส้นที่สื่อถึงจินตนาการ มีการเจาะ ฉลุหลาย เพื่อสื่อสาร ความสุข ผ่านผลงานสื่อผสม

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน

ผลงานศิลปิน	อิทธิพลด้าน รูปแบบ	อิทธิพล ด้าน เทคนิค	สรุป
 <p>รูปที่ 2.14 Gustav Klimt (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564) https://th.wikipedia.org/wiki/กุสทฟ_คลิมท์</p>	<p>แรงบันดาลใจ ในการ สร้างสรรค์การ วาง องค์ประกอบ และโทนสี</p>	<p>การใช้โทน สี</p>	<p>สะท้อนความงาม และแสดงออก แทนจินตนาการ ของข้าพเจ้า อารมณ์และ ความรู้สึก</p>
 <p>รูปที่ 2.15 “The Green forest” Mix-Media, 28” x 34.8” (เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2564) ที่มาhttp://danayart103.blogspot.com/2012/06/blog-post.html</p>	<p>แรงบันดาลใจ ในการ สร้างสรรค์การ วาง องค์ประกอบ ด้วยวัสดุ เช่น ผ้า ลูกปัด</p>	<p>วิธีการใช้ วัสดุเช่น ผ้า และ ลูกปัด</p>	<p>สะท้อนความงาม และแสดงออก แทนจินตนาการ ของข้าพเจ้า อารมณ์และ ความรู้สึก</p>
 <p>รูปที่ 2.15 เทคนิค : สีน้ำมัน, สีอะคริลิก, สเปรย์ และ ดิน บน อะลูมิเนียม ขนาด : 150 x 122 cm.ปี : 2546 มุล ค่า : 800,000.00 บาท เข้าถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2564 ที่มา(http://www.barameeofart.com)</p>	<p>แรงบันดาลใจ ในการ สร้างสรรค์การ วาง องค์ประกอบ ด้วยวัสดุ เช่น วัสดุที่มีสี เทลิอบ การ</p>	<p>วิธีการใช้ วัสดุ</p>	<p>สะท้อนความงาม และแสดงออก แทนจินตนาการ ของข้าพเจ้า อารมณ์และ ความรู้สึก การวางอง ประกอบวัตถุ</p>

บทที่ 3

การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานศิลปะทั้งด้านแนวคิดและเนื้อหาจำเป็นต้องมาจากการศึกษาและค้นคว้าทดลองหาความรู้จนกระทั่งได้ผลงานที่สร้างสรรค์มีการพัฒนาทั้งรูปแบบและการแสดงออกสามารถถ่ายทอดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนค้นคว้าเรียบเรียงขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

3.1 แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

การฟังตัวเองนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์พบ สมาน ทำให้ผู้วิจัยเกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จนในที่สุดผู้สร้างสรรค์ค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การทบทวนตัวเองหรือการครุ่นคิด ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เป็นสิ่งที่หลายคนเคยทำ เคยคิด เคยรู้สึก บางคนอาจจะหวนกลับไปในช่วงเวลาที่มีความสุข หรือช่วงเวลาที่เป็นความทรงจำที่ดี อาจเป็นเพราะการเติบโตมันยาก มีสิ่งที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ต้องเผชิญปัญหาที่ยากและใหญ่ขึ้น หรืออื่น ๆ จนทำให้รู้สึกท้อแท้ ผิดหวัง หรือหมดกำลังใจขึ้นมา ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจด้านทักษะการฟัง โดยการฟังทั้งจากการฟังตัวเองและการเรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น โดยในปัจจุบันผู้คนบนโลกใบนี้ มีจำนวน ประชากร ที่มีอาการโรค สมานสั้นจากเทคโนโลยีมากขึ้น ผู้คนมักไม่สามารถมีสมาธิอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เป็นเวลานาน ทุกสิ่งทุกอย่างดูเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แม้ในอุตสาหกรรมแฟชั่นที่ต้องสร้างเทรนด์ เพื่อเปลี่ยนสินค้าเพื่อขายให้ดูใหม่ตลอดเวลา การที่โลกในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนแปลงแตกต่างจากโลกในศตวรรษที่ 20 ทางโครงสร้างอย่างรวดเร็วมาก ทั้งในด้านอุตสาหกรรม, เทคโนโลยี, การใช้ชีวิตของคนในสังคมยุคใหม่ เป็นโลกที่มีความหลากหลาย ในเรื่องของมิติ ทั้งด้านธรรมชาติ, การเมือง, เศรษฐกิจ, และสังคม ส่งผลให้เกิดทั้งโอกาสและภัยคุกคามขึ้น จากข้อความข้างต้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจ ทักษะการฟังความรู้สึกของตัวเอง การหยุดอยู่กับตัวเองเพื่อทบทวน วิธีการคิดทบทวนขึ้นอยู่กับแต่ละคน บางคนเขียนบันทึก วาดรูป พูดคนเดียว บางคน นั่งคิดเงียบๆ บางคนนึกถึงอดีต ไม่ว่าจะใช้วิธีไหนก็ได้ ขอแค่ตัวเองสบายใจและขอให้วิธีนั้นช่วยให้เรามองเห็นความผิดพลาดของตนเองจริงๆ หากเรามองไม่เห็นข้อเสียของตัวเอง เราก็ไม่มีทางเป็นคนประสบความสำเร็จได้ แต่ถ้าหากเราได้คิดทบทวนตัวเอง มองอย่างตรงไปตรงมา ก็จะเข้าใจปัญหาต่างๆ และสามารถหาทางคลี่คลายได้ ผู้สร้างสรรค์จึงคิดว่าการเรียนรู้ที่จะสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขสงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟัง

ความคิดเห็นของตนเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ การฟังและความสุขให้กับตัวท่านเองได้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะแบบสื่อผสม ให้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบงาน 3 มิติ นูนต่ำ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฟัง ทำให้เกิดความสุข และเกิดสุนทรียในการรับฟังตัวเอง

3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์

ในการสร้างรูปแบบ งาน 2 มิติ สื่อผสม โดยใช้ การวาดภาพ และเทคนิคการปักเลื่อม โดยเป็นภาพถ่ายตัวผู้สร้างสรรค์เองเพื่อสื่อสารถึง กำลังรับฟังตัวเองเพื่อสื่อถึงการรับรู้ เพื่อรับฟังความคิดของตัวเอง และค้นพบคำตอบของความสุข โดยแบ่ง รูปแบบงานเป็น 4 ชั้น เพื่อสื่อสารถึงความสุขของผู้สร้างสรรค์ ในรูปแบบต่างๆ และ ใช้การปักเลื่อมเพื่อสร้างสมาธิ สร้างความสุขการรับฟังตัวเอง ขณะจิต และสร้างเรื่องราวจินตนาการผ่านลวดลายการปัก การปักสร้างสมาธิแก่ศิลปิน การนำเสนอเทคนิค และกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในครั้งนี้ โดยใช้เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) นำผลงานมาจัดติดตั้ง แขนงบนผนังกำแพงของสถานที่จัดนิทรรศการในการนำเสนอผลงานศิลปะ

3.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนในการศึกษาและสร้างสรรค์

1. รวบรวมข้อมูล

ศึกษาข้อมูลทักษะการฟัง คนรอบข้าง และการรับฟังตัวเอง จากหนังสือ และสื่อออนไลน์ รวมถึงศึกษาข้อมูลศิลปินแต่ละท่านที่ผลงานที่คล้ายคลึงกัน ในทิศทางเดียวกัน และศึกษาค้นคว้าทางทัศนศิลป์ ที่ว่าด้วย เทคนิค วิธีการ และวิธีการทำงานโดยใช้เทคนิค การปักเลื่อม มาเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งาน โดยแบ่งหมวดหมู่การศึกษาดังต่อไปนี้

อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

- 1 การฟัง
- 2 ความสุข
- 3 สมาธิ
- 4 ศิลปะบำบัด

อิทธิพลทางด้านเทคนิคและวัสดุ

- 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการปัก
- 2 ภาพเหมือนตัวเองหรือภาพถ่าย

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

- 1 Gustav Klimt
- 2 ดนยา เชียววิตกี
- 3 วิโชค มุกดามณี

2.วิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมแล้ว นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมา โดยการสร้างสรรค์งาน ผ่านแนวคิด แรงบันดาลใจและรูปแบบผลงาน ได้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำและข้อปรับปรุง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 14 แนวคิดและภาพร่างผลงานแรก

ภาพที่ 15 ผลงานโดยรวมที่คาดหวัง

ภาพที่ 16 ภาพถ่ายผู้สร้างสรรค์เพื่อใช้ในงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 17 ใช้สีทองในการสร้างพื้นที่ก่อนลงเทคนิคการปัก

ภาพที่ 18 วางองค์ประกอบ

3.การสร้างผลงานจริง

นำผลงานแบบร่างที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไข มาสร้างผลงานต่อโดยใช้เทคนิค งานปักเลื่อม ในรูปแบบเดิมแต่มีการพัฒนามากขึ้น

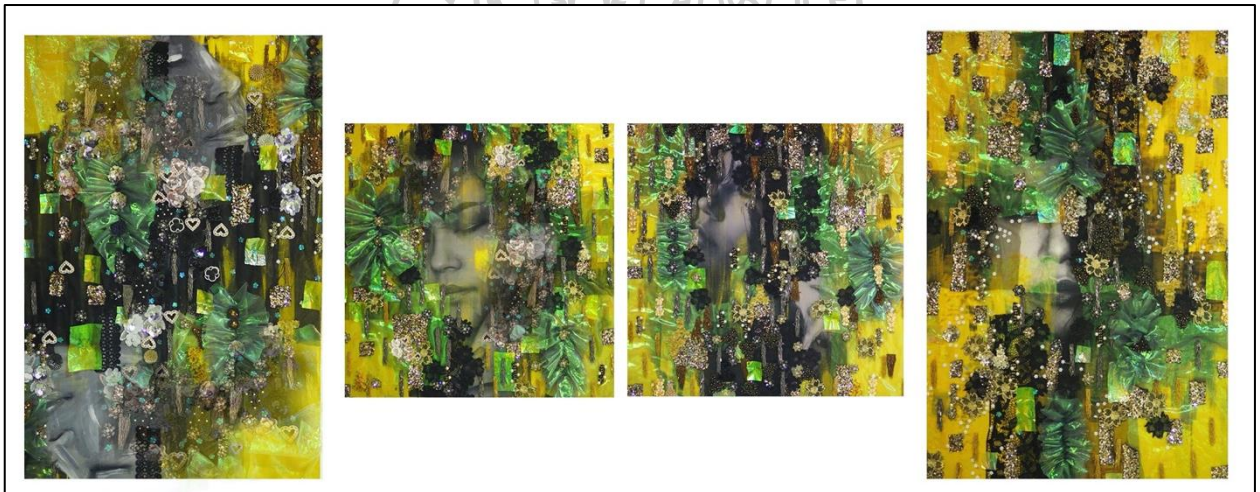
ตารางที่ 2 ช่วงเวลาการดำเนินงาน

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน/2563				
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เสนอแบบร่างครั้งที่ 1					
ส่งงานครั้งที่ 1					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 2					
ส่งงานครั้งที่ 2					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 3					
ส่งงานครั้งที่ 3					
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ					
ประเมินองค์ความรู้เพื่อนำเข้าสู่วิทยานิพนธ์					

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน/2564					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา						
เสนอแบบร่างชุดที่ 1 ต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 1						
เสนอแบบร่างชุดที่ 2 ต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 2						
เสนอแบบร่างชุดที่ 3 ต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 3						
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ในการแสดงผลงานนิทรรศการ						
แสดงผลงานนิทรรศการของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 11						
สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก						
ปรับปรุงรูปเล่มวิทยานิพนธ์						

ภาพที่ 19 ส่งความคืบหน้าผลงาน

ภาพที่ 20 ผลงานทั้งหมด4ชิ้น

3.4 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ ผ้าใบ, สีอะคริลิก, เลื่อม, เซม, ด้าย, พู่กัน, จากสี, กล้องถ่ายภาพ

วัสดุในการค้นคว้าข้อมูล ได้แก่ คอมพิวเตอร์, ห้องสมุด, กล้องถ่ายภาพ, เครื่องปริ้นท์

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์การสร้างสรรค

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ในหัวข้อเรื่อง “สุนทรีย์แห่งการฟัง” เป็นการรวบรวมเรื่องราวแนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การสื่อสารโดยใช้จินตนาการผ่านลายเส้นรูปแบบ และรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบวัสดุ ผ่านจิตใจ ณ ขณะจิต โทณสี ทองที่สื่อสารถึงความสว่างไสว ของความสุข ในขณะที่เดียวกันความมืดดำ คือตัวแทนของจิตใจที่เศร้าหมองของผู้สร้างสรรค์ และสีที่เหลืออบ เป็นจุดกึ่งกลางของความเศร้ากับความสุข ที่เกิดขึ้นจากสมาธิในการฟังตัวเอง เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรรกะตรอง จนในที่สุดผู้สร้างสรรค์ได้ค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง เพราะ ทุกฝั้เต็มที่ปกสงบภาพใบบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ

4.1. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

- 4.1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1มี1ชิ้น
- 4.1.2 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่2มี1ชิ้น
- 4.1.3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่3มี1ชิ้น
- 4.1.4 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

4.2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

- 4.2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่1มี1ชิ้น
- 4.2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่2มี1ชิ้น
- 4.2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่3มี1ชิ้น
- 4.2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่4มี1ชิ้น

4.2.5 สรุปผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

4.1.ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

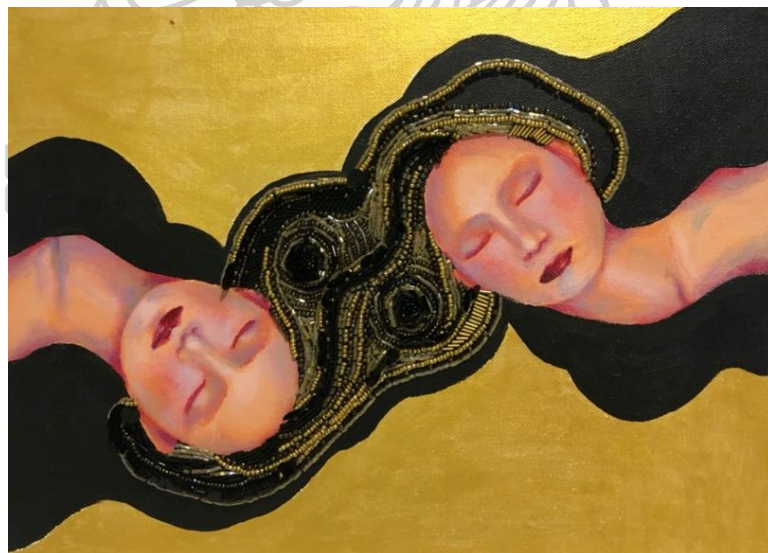
ภาพที่ 21 ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด 30x50 cm (Mixed Media Art)
ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

ภาพที่ 22 ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 60 x100 cm (Mixed Media Art)
ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค

ภาพที่ 23 ผลงานชิ้นที่3 ขนาด 120 x100 cm (Mixed Media Art)
 ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

ภาพที่ 24 ผลงานชิ้นที่1 ขนาด 30x50 cm (Mixed Media Art)ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค
 2563

4.1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 1 ชิ้น

การสร้างสรรคผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในช่วงนี้เป็นการพัฒนาการทางด้านศึกษา ค้นคว้า ทดลอง เนื้อหาเรื่องราวและทดลองเทคนิคต่าง ๆ พร้อมทั้งถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ การสะท้อนถึงการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมสื่อผสมและศิลปะการจัด ผลงานชุดนี้เป็นเพียงการ ค้นคว้าข้อมูลและทดลองต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจของ ข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์รูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสมและศิลปะการจัดวาง

ขั้นตอนการสร้างผลงานชุดนี้

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 เพื่อต้องการถ่ายทอดสะท้อน “สุนทรีย์แห่งการฟัง” เป็นการ รวบรวมเรื่องราว แนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การฟังตัวเองนั้น ทำให้ ข้าพเจ้าเกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะ อยู่กับปัจจุบัน ณ เดิมนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค์ ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขสงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟัง ตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิ ในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝั้เข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการ เรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพ ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ

ภาพที่ 25 ผลงานชิ้นที่ 2 60 x 100 cm (Mixed Media Art)
 ทิมา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

4.1.2 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 1 ชิ้น

ภาพนี้มีการจัดวางองค์ประกอบภาพแบบโครงร่างในแง่ของการแบ่งบนล่างและซ้ายขวา เทคนิคการสร้างสรรคผลงานศิลปะครั้งนี้ ในการทำงานโดยเปลี่ยนเทคนิควิธีการกระบวนการถ่ายทอดเรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสมอื่นๆมากขึ้น ผลงานชุดนี้การสร้างสรรคนำเสนอถ่ายทอดเรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดงอารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่านเทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์จะเป็นช่วงที่ค้นหาตัวเอง ค้นหาจาก“สุนทรีย์แห่งการฟัง” เป็นการรวบรวมเรื่องราว แนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การฟังตัวเองนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรคทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขสงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟัง

ตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ ผ่าน เทคนิคจิตรกรรมสื่อผสมถ่ายทอดผลงานศิลปะภาพร่างชุดนี้ เป็นเพียงแค่ทดลองวัสดุอุปกรณ์และ เทคนิคกรรมวิธีการต่าง ๆ ในการสะท้อนถึงการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมสื่อผสมออกมา ผลงานชิ้นนี้

4.1.3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 มี 1 ชิ้น

ภาพที่ 26 ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด 120 x100 cm (Mixed Media Art)

ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

4.1.3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 มี 1 ชิ้น

ภาพนี้มีการจัดวางองค์ประกอบภาพแบบโครงร่าง เทคนิคการสร้างสรรคผลงานศิลปะครั้งนี้ ในการทำงานโดยเปลี่ยนเทคนิควิธีการกระบวนการถ่ายทอด เรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสมอื่นๆ มากขึ้น ผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์นำเสนอถ่ายทอด เรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่

เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดง อารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่านเทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

4.1.4 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

เป็นช่วงการทดลอง ค้นหาแนวทางในการผสมผสานเทคนิค การใช้ผ้าที่มีลวดลายแทนการใช้ ผ้าใบ กับการใช้วัสดุตกแต่งจากอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยร่วมกับเทคนิควิธีการสื่อผสม(MixedMedia)ใน การถ่ายทอดทางทัศนศิลป์ ผลงานชุดนี้เป็นจิตรกรรมสื่อผสมสองมิติ การวิเคราะห์ผลงานจึงเป็นส่วน สำคัญในการพัฒนาความคิด เทคนิควิธีการ และรูปแบบในการนำเสนอ

1 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

1. พื้นภาพ ผู้วิจัยใช้ผ้าพื้นที่มีสีสันดำและทอง โดยเป็นภาพถ่ายของตัวผู้วิจัยเอง เพื่อ สื่อถึงตัวเอง การรับฟัง ความสุข และผลงานได้สร้างสมาธิแก่ข้าพเจ้า โดยเทคนิคการปัก ที่มี การออกแบบมาแล้วแทนการใช้ผ้าใบ เพื่อให้เกิดผลในเรื่องภาพ และการเปิดกว้างต่อการ สร้างจินตนาการ จึงต้องมีวิธีการเลือกชนิดของผ้าสีลวดลายเพื่อนำมาระบายสีทับและเย็บ วัสดุติดลงไป

2. เนื้อผ้าที่เลือกใช้ ควรเป็นผ้าฝ้ายที่มีเนื้อหนาแน่นพอสมควร ผ้าที่หนาพอจะทำให้ การระบายทับสะดวกเนียนเขียนลวดตาได้ง่ายคล้ายคลึงกับกระดาษ

2.1 ลวดลายและวัสดุที่ใช้แบ่งเป็น4ประเภท

- 1). ลายดอกไม้
- 2). ลายเลขาคณิต
- 3). ลูกไม้
- 4). ลูกปัด

ภาพที่ 27 อุปกรณ์ที่ใช้
ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ธ.ค 2563

2.รูปทรง(Form)

รูปทรงในงานของข้าพเจ้าเป็น รูปทรงของตัวเอง โดยจะเน้นผู้ตัวเองเป็นองค์ประกอบหลัก เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกผ่านอิริยาบถการฟังตัวเอง จึงอาศัยภาพถ่ายตัวเอง การโพสต์ท่าทาง เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ในการรับฟังตัวเองในแบบต่าง การวางจังหวะของร่างกาย การหลับตา เอียงศีรษะ การมอง ที่มีการคัดสรรมาแล้ว เป็นตัวแทนเหมือนสิ่งในอุดมคติที่ของผู้วิจัย หยุดเพื่อฟังตัวเอง ความเพ้อฝัน เป็นช่วงหนึ่งของกาลเวลาที่สั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการบันทึกช่วงเวลาในร่างกายจะงดงามที่สุด ณ เวลาหนึ่ง

ภาพที่ 28 การปักผลงาน
ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

3. จังหวะ (Rhythm)

จังหวะในการวางองค์ประกอบของภาพนั้น ผู้วิจัยต้องการให้ ผลงานถูกสื่อสารออกมาเหมือนอยู่
จิตนาการของตัวผู้วิจัยเอง เพื่อการสร้างความสุขโดยการฟังตัวเอง โดย ผ้าลายเรขาคณิต ให้ความรู้สึก
ถึงความทันสมัย การลดทอนความเหมือนจริง จังหวะเล็กจะไม่มีผลกระทบมากจังหวะใหญ่จะชัดเจน
เด่น จะต้องเลือกรูปทรงที่ไปกันได้ไม่ถูกข่มจนจมหายไป

ภาพที่ 29 ผลงานการปัก
 ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

5.เส้น(Line)

เส้นถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในผลงาน การตัดเส้นภาพคน กับ วัสดุ เพื่อเน้นรูปทรงให้แยกออกจากพื้นหลัง เนื่องจากเป็นภาพแบบ 2 มิติ ไม่ได้เน้นการเขียนแบบเหมือนจริง เส้นจึงเป็นตัวตัดที่แยกองค์ประกอบทั้งหมดไม่ให้กลมกลืนเกินไป ช่วยเน้นให้ภาพมีระยะมากขึ้น การใช้วัสดุที่เป็นเส้น โลหะ ลูกปัด ตัดลงไปเน้นเส้นด้วยวัสดุ

ภาพที่ 30 รายละเอียดการปัก
 ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

6.สี (Colour)

การใช้สีในผลงานชุดนี้ จะขึ้นอยู่กับพื้นภาพเดิมที่เป็นภาพถ่ายของผู้วิจัย การเขียนสีทับลงไป เนื่องจากผ้าที่เลือกมาถูกออกแบบมาแล้ว ข้าพเจ้าจึงผสมผสานสีในความคิดของผู้วิจัยให้เข้ากับ ลวดลายผ้าเดิม แต่ถึงแม้จะใช้ลายผ้าที่ออกแบบมาแล้ว แต่ก็ยังเป็นผ้าที่มีสีสัน ลวดลาย จังหวะ ใกล้เคียงกับเนื้อหาของภาพด้วย โดยโทนสีมืด เช่น ดำ เขียวเข้ม เพื่อสื่อเนื้อหาเน้นความลึกลับ ความคิด ส่วนสีสว่าง เช่น สีทอง ลายตาราง ใช้กับงานที่แสดง ความสุข สมานธิ

7.พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการใช้วัสดุจริง เครื่องประดับ ลูกปัด โลหะ เชือก ปักปะติดลงไป ในผลงาน เพื่อให้ผลงานเกิดพื้นผิวและความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้น มีการจัดวางเรียงวัสดุเหล่านี้ให้เกิด พื้นที่แตกต่างกัน น่าสนใจขึ้น

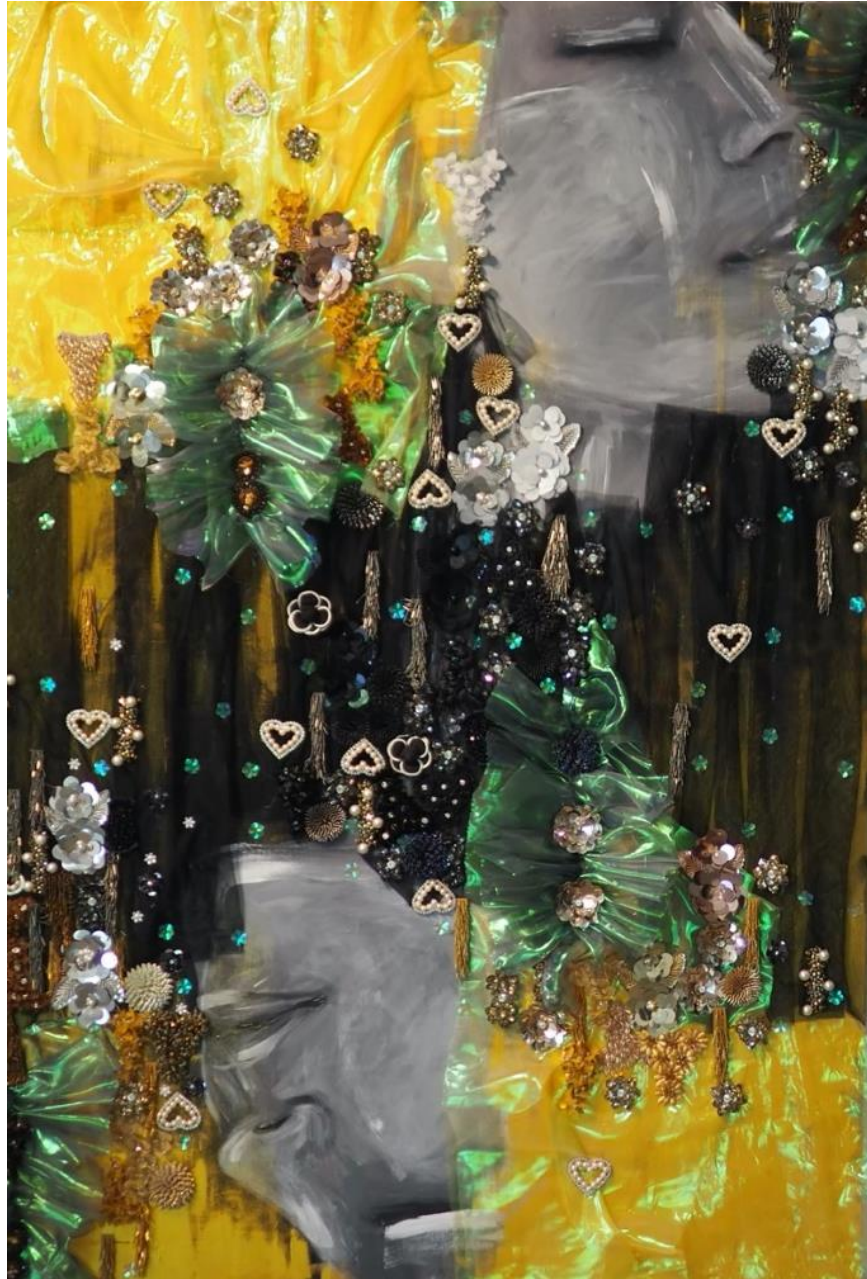
ภาพที่ 31 ผลงานการปัก

ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 ก.ค 2563

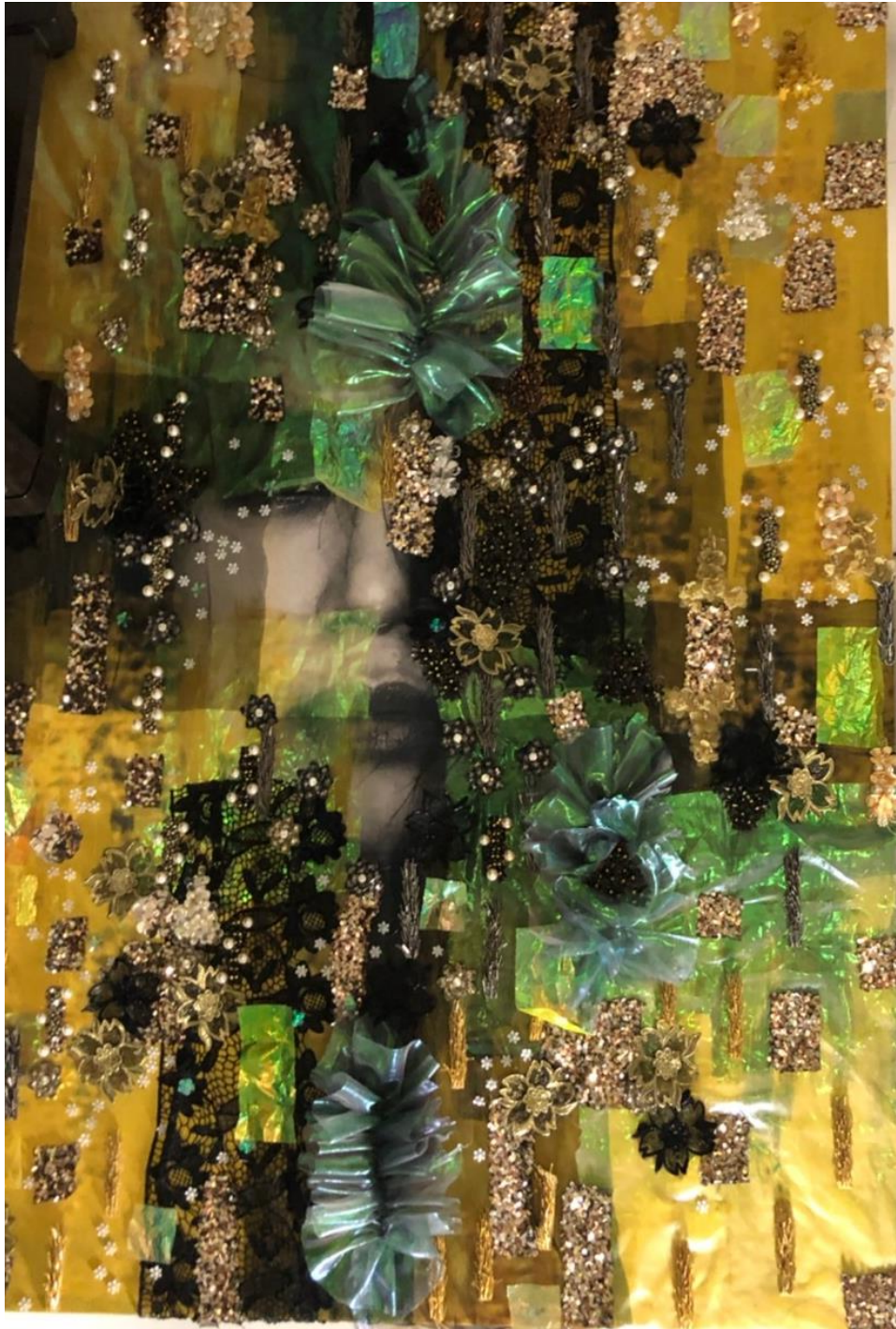
บทสรุป

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์จะเป็นช่วงที่ค้นหาตัวเอง ค้นหาจาก “สุนทรีย์แห่งการฟัง” เมื่อเรามีสติในการฟัง เราสามารถอยู่กับคนตรงหน้าอย่างแท้จริงแล้ว ไม่เผลอใจลอย/เผลอคิด ไม่ตัดสิน เราสามารถใช้ใจของเรารับรู้อารมณ์ เป็นการรวบรวมเรื่องราว แนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสถานะ การฟังตัวเองนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เวลานั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค์ ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขสงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟังในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ ผ่าน เทคนิคจิตรกรรม สื่อผสมถ่ายทอดผลงานศิลปะภาพร่างชุดนี้ เป็นเพียงแค่ทดลองวัสดุอุปกรณ์และ เทคนิคกรรมวิธีการต่าง ๆ ในการสะท้อนถึงการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมสื่อผสมออกมา ผลงานชิ้นนี้ เป็นการค้นคว้า ข้อมูลและต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจของ ข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์รูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสมและการจัดวาง การแสดงผลงานที่มีการจัด ทั้งนี้การถ่ายทอดเรื่องราวภาพผลงานที่มีรายละเอียดในแง่ของสถานะ ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้องกับเรื่องราว ที่บอกถึงความเป็นอัตลักษณ์ตัวตนของกับข้าพเจ้า ผลงานแต่ละชิ้นจึงมีการพัฒนาต่อยอดปรับปรุงแตกต่างกันออกไป เพราะการค้นหารูปแบบกรรมวิธี การและเทคนิคต่าง ๆ ค้นหาในครั้งเดียวไม่ได้ จึงต้องมีการคิดค้นทดลองเทคนิค รูปแบบและกรรมวิธี การต่างๆเพื่อพัฒนาทางด้านผลงานแต่ละชิ้นต่อไป จนกว่าจะตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ วางไว้

4.2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 32 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่1
ขนาด 200 x150 cm ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค 2564

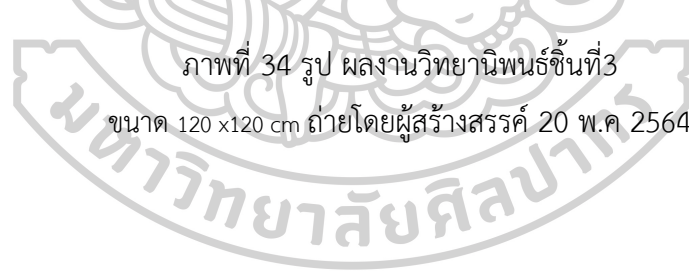

ภาพที่ 33 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2
ขนาด 200 x150 cm ที่มา ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ศ. 2564

ภาพที่ 34 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่3

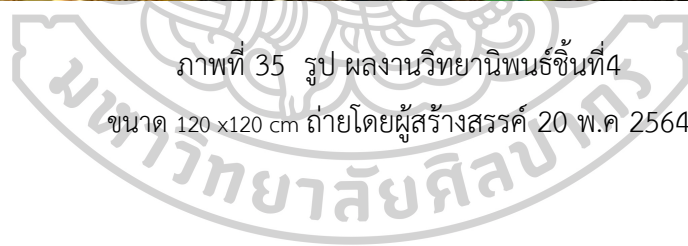
ขนาด 120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค. 2564

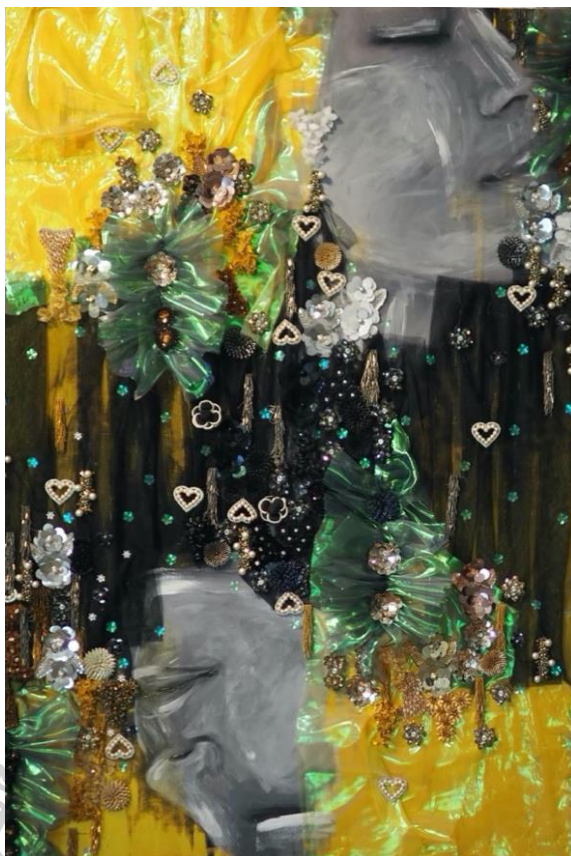

ภาพที่ 35 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่4

ขนาด 120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค 2564

4.2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่1

ภาพที่ 36 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1
ขนาด120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค 2564

แนวความคิด รูปแบบ แนวทางพัฒนา

ภาพนี้มีการจัดวางองค์ประกอบภาพแบบโครงร่าง เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ในการทำงานโดยเปลี่ยนเทคนิควิธีการกระบวนการถ่ายทอด เรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสม อื่นๆมากขึ้น ทดลองการใช้ผ้าหลากหลายรูปแบบ ผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์นำเสนอถ่ายทอด เรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดงอารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่าน เทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

4.2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2

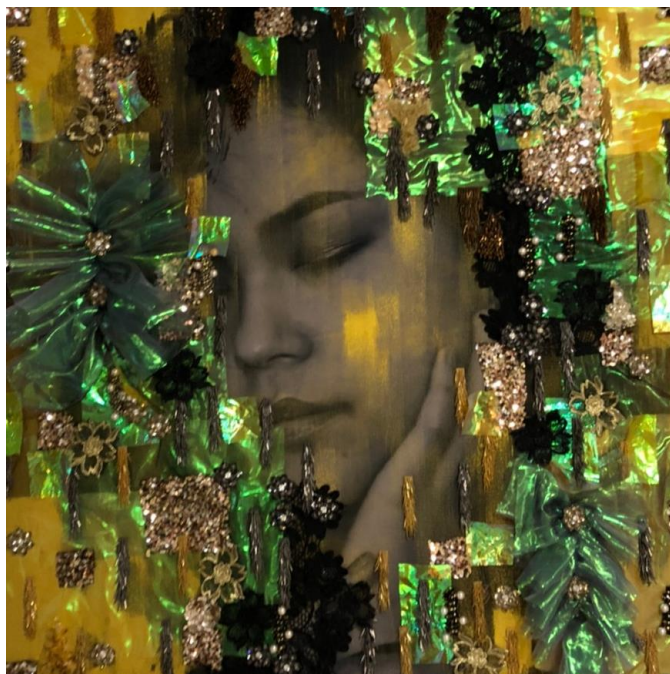

ภาพที่ 37 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2
ขนาด 120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค 2564

แนวทางพัฒนา

ภาพนี้มีการพัฒนาจากรูปแรก โดยใช้วัสดุให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นผ้า การเย็บรูดผ้า การปัก เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ ในการทำงานโดยปรับเทคนิควิธีการกระบวนการ ถ่ายทอด เรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสมอื่นๆมากขึ้น ทดลองการใช้ผ้าหลากหลายรูปแบบ ผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์นำเสนอถ่ายทอด เรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดง อารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่านเทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

4.2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3

ภาพที่ 38 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3
ขนาด 120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ค 2564

แนวทางพัฒนา

ภาพนี้มีการพัฒนาจากรูปที่สองคือมีการวางองค์ประกอบภาพถ่ายของตัวเองเพื่อสื่อถึงการฟังให้มากยิ่งขึ้น และใช้วัสดุให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นผ้า การเย็บรูตผ้า การปัก โดยใช้ลูกปัดและเลื่อมจะเพิ่มความแวววาวและความสวยงาม เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ ในการทำงานโดยปรับเทคนิควิธีการกระบวนการถ่ายทอด เรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสมอื่นๆมากขึ้น ทดลองการใช้ผ้าหลากหลายรูปแบบ ผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์นำเสนอถ่ายทอด เรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดงอารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่านเทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

4.2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่4

ภาพที่ 39 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4
ขนาด 120 x120 cm ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 พ.ศ 2564

แนวทางพัฒนา

ภาพนี้มีการพัฒนาจากรูปที่สองคือมีการวางองค์ประกอบภาพถ่ายของตัวเองเพื่อสื่อถึงการฟังให้มากยิ่งขึ้น และใช้วัสดุให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นผ้า การเย็บรูดผ้า การปัก เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ ในการทำงานโดยปรับเทคนิควิธีการกระบวนการถ่ายทอด เรื่องราวการปักและการใช้วัสดุสื่อผสมอื่นๆมากขึ้น ทดลองการใช้ผ้าหลากหลายรูปแบบ โดยใช้ลูกปัดและเลื่อมจะเพิ่มความแวววาวและความสวยงาม ผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์นำเสนอถ่ายทอด เรื่องราว รูปแบบเทคนิควิธีการ และกระบวนการที่เริ่มมีแนวโน้มของการพัฒนาชิ้นงานที่ดีขึ้น เริ่มตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานได้แสดงอารมณ์สภาวะความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าออกมาผ่านเทคนิคการปักได้ดีมากขึ้น

4.2.5 สรุปผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

เป็นช่วงการทดลอง ค้นหาแนวทางในการผสมผสานเทคนิค การใช้ผ้าที่มีลวดลายแทนการใช้ผ้าใบ กับการใช้วัสดุตกแต่งจากอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยร่วมกับเทคนิควิธีการสื่อผสม (Mixed Media) ในการถ่ายทอดทางทัศนศิลป์ ผลงานชุดนี้เป็นจิตรกรรมสื่อผสมสองมิติ การวิเคราะห์ผลงานจึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความคิด เทคนิควิธีการ และรูปแบบในการนำเสนอ

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์การสร้างสรรค์งาน

ผลงานผู้สร้างสรรค์	คำแนะนำ	สรุป
 <p>รูปที่ 4.20 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ขนาด 200 x150 cm</p>	<p>ควรเพิ่มวัสดุให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ควรเน้น วัสดุเช่น ผ้า ลูกปัด</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมด้วยการเพิ่มวัสดุ และแก้ไขการเพ้นท์ให้สวยงามยิ่งขึ้น</p>
 <p>รูปที่ 4.21 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 ขนาด 200 x150 cm</p>	<p>ควรเพิ่มวัสดุให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ควรเน้น วัสดุเช่น ผ้า ลูกปัด วัสดุปิดบังใบหน้ามากเกินไป</p>	<p>โดยรวมตรงตามเป้าหมายแก้ไขเล็กน้อย</p>
 <p>รูปที่ 4.22 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ขนาด 12 0 x120 cm</p>	<p>ควรเพิ่มวัสดุให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ควรเน้น วัสดุเช่น ผ้า ลูกปัด และปรับจังหวะการวางองค์ประกอบการปัก</p>	<p>โดยรวมตรงตามเป้าหมายแก้ไขเล็กน้อย</p>

	<p>รูปที่ 4.23 รูป ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ขนาด 120 x120 cm</p>	<p>ควรเพิ่มวัสดุให้มีความหลากหลาย มากยิ่งขึ้น ควรเน้น วัสดุเช่น ผ้า ลูกปัด วัสดุปิดบังใบหน้ามาก เกินไป</p>	<p>โดยรวมตรงตาม เป้าหมายแก้ไขเล็กน้อย</p>
---	--	--	---

1. การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

1. **พื้นภาพ** ผู้วิจัยใช้ผ้าพื้นที่มีสีสันทาและทอง โดยเป็นภาพถ่ายของตัวผู้วิจัยเอง เพื่อสื่อถึงตัวเอง การรับฟัง ความสุข และผลงานได้สร้างสมาธิแก่ข้าพเจ้า โดยเทคนิคการปัก ที่มีการออกแบบมาแล้วแทนการใช้ผ้าใบ เพื่อให้เกิดผลในเรื่องภาพ และการเปิดกว้างต่อการสร้างจินตนาการ จึงต้องมีวิธีการเลือกชนิดของผ้าสีลวดลายเพื่อนำมาระบายสีทับและเย็บวัสดุติดลงไป

2. **เนื้อผ้าที่เลือกใช้** ควรเป็นผ้าฝ้ายที่มีเนื้อหนาแน่นพอสมควร ผ้าที่หนาพอจะทำให้การระบายสีทับสะดวกเนียนเขียนลวดตาได้ง่ายคล้ายคลึงกับกระดาษ

2.1. ลวดลายและวัสดุที่ใช้แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. ลายดอกไม้

2. ลายเรขาคณิต

3. ลูกไม้

4. ลูกปัด

ภาพที่ 40 อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.รูปทรง(Form)

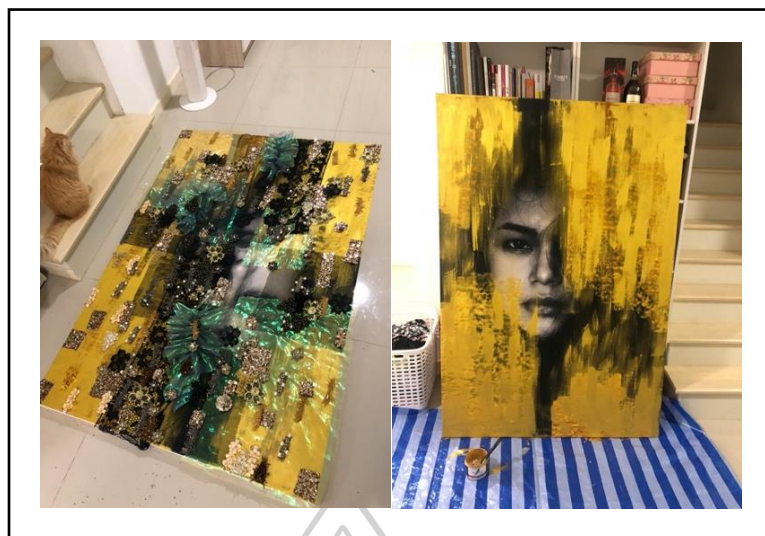
รูปทรงในงานของข้าพเจ้าเป็น รูปทรงของตัวผู้วิจัยเอง โดยจะเน้นผู้ตัวเองเป็น องค์ประกอบหลัก เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกผ่านอิริยาบถการฟังตัวเอง จึงอาศัยภาพถ่ายตัวเอง การโพสต์ท่าทาง เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ในการรับฟังตัวเองในแบบต่าง การวางจังหวะของ ร่างกาย การหลับตา เอียงศีรษะ การมอง ที่มีการคัดสรรมาแล้ว เป็นตัวแทนเหมือนสิ่งใน อุดมคติที่ของผู้วิจัย หยุดเพื่อฟังตัวเอง ความเพ้อฝัน เป็นช่วงหนึ่งของกาลเวลาที่สั้น หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการบันทึกช่วงเวลาที่ย่างกายจะงดงามที่สุด ณ เวลาหนึ่ง

ภาพที่ 41 ภาพถ่ายตัวเองในการสร้างสรรค์ผลงาน

4.จังหวะ(Rhythm)

จังหวะในการวางองค์ประกอบของภาพนั้น ผู้วิจัยต้องการให้ ผลงานถูกสื่อสารออกมา เหมือนอยู่จิตนาการของตัวผู้วิจัยเอง เพื่อการสร้างความสุขโดยการฟังตัวเอง โดย ฝ้าลาย เรขาคณิต ให้ความรู้สึกถึงความทันสมัย การลดทอนความเหมือนจริง จังหวะเล็กจะไม่มี ผลกระทบมากจังหวะใหญ่จะชัดเจนเด่นจะต้องเลือกรูปทรงที่ไปกันได้ไม่ถูกข่มจนจมหายไป

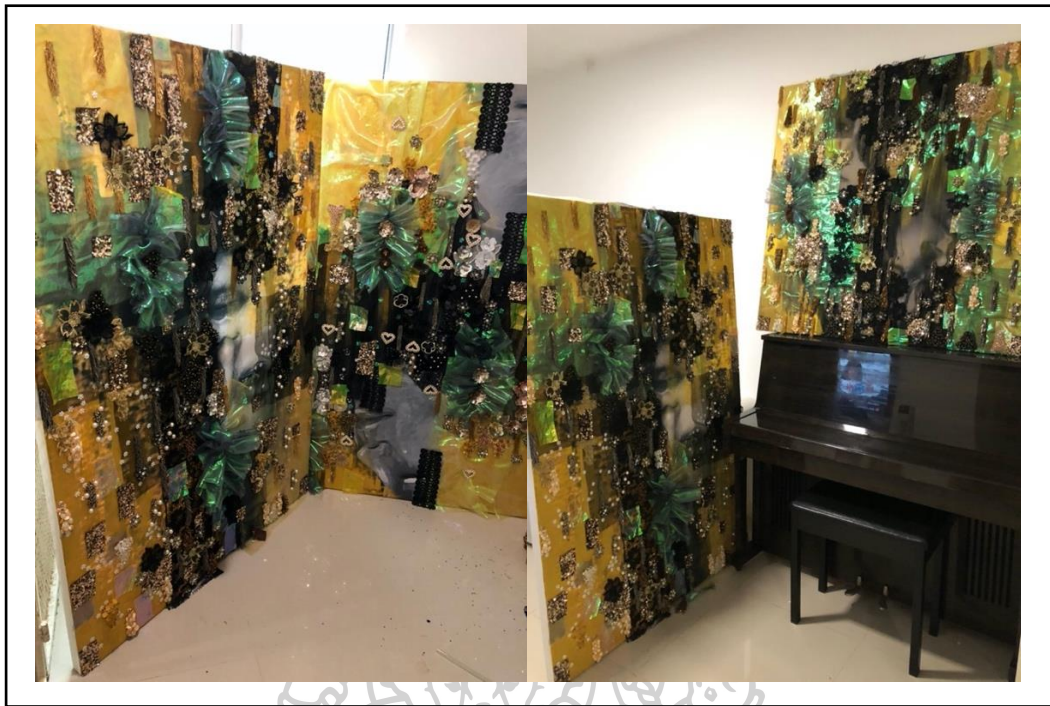
ภาพที่ 42 ภาพขั้นตอนการในการสร้างสรรค์ผลงาน

5.เส้น(Line)

เส้นถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในผลงาน การตัดเส้นภาพคน กับ วัสดุ เพื่อเน้นรูปทรงให้แยกออกจากพื้นหลัง เนื่องจากเป็นภาพแบบ 2 มิติ ไม่ได้เน้นการเขียนแบบเหมือนจริง เส้นจึงเป็นตัวตัดที่แยกองค์ประกอบทั้งหมดไม่ให้กลมกลืนเกินไป ช่วยเน้นให้ภาพมีระยะมากขึ้น การใช้วัสดุที่เป็นเส้นโลหะถูกปิดติดลงไปเน้นเส้นด้วยวัสดุ

6.สี(Colour)

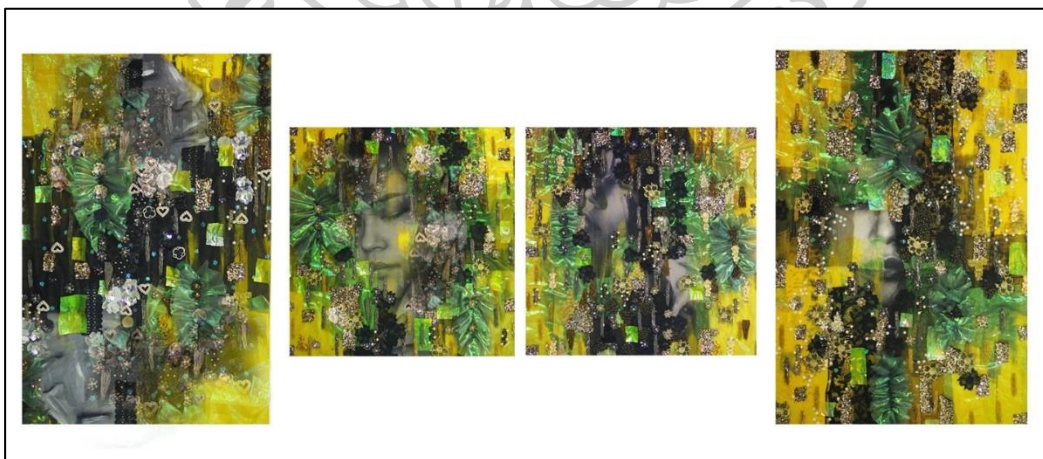
การใช้สีในผลงานชุดนี้ จะขึ้นอยู่กับพื้นภาพเดิมที่เป็นภาพถ่ายของผู้วิจัย การเขียนสีทับลงไป เนื่องจากผ้าที่เลือกมาถูกออกแบบมาแล้วผู้สร้างสรรค์จึงผสมผสานสีในความคิดของผู้วิจัยให้เข้ากับลวดลายผ้าเดิม แต่ถึงแม้จะใช้ลายผ้าที่ออกแบบมาแล้ว แต่ก็ยังเป็นผ้าที่มีสีสันลวดลาย จังหวะ ไกล่เคียงกับเนื้อหาของภาพด้วย โดยโทนสีมืด เช่น ดำ เขียวเข้ม เพื่อสื่อเนื้อหาเน้นความลึกลับความคิดส่วนสีสว่างเช่นสีทองลายตารางใช้กับงานที่แสดงความสุขสมาธิ

ภาพที่ 43 ผลงานการสร้างสรรค์ผลงาน

7.พื้นผิว(Texture)

พื้นผิวในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการใช้วัสดุจริง เครื่องประดับ ลูกบิด โลหะ เชือก ปักปะติดลงไป
ในผลงาน เพื่อให้ผลงานเกิดพื้นผิวและความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้น มีการจัดวางเรียงวัสดุเหล่านี้ให้เกิด
พื้นที่แปลกตา น่าสนใจขึ้น

ภาพที่ 44 ผลงานการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุป

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์จะเป็นช่วงที่ค้นหาตัวเอง ค้นหาจาก “สุนทรียะแห่งการฟัง” เป็นการรวบรวมเรื่องราว แนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การฟังตัวเองนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง เสริมสร้างกำลังใจ (supportive) และการตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ (interpretation) การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ ทำได้โดยให้ความสนใจ ให้กำลังใจ และการชมเชยเมื่อทำได้สำเร็จ หรือมีความพยายามเพิ่มขึ้น ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่สงบ ปลอดภัย และทำที่เป็นมิตร การตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค์ ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต การสื่อสารโดยใช้จินตนาการผ่านลายเส้น รูปแบบ และรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบวัสดุ ผ่านจิตใจ ณ ขณะจิต โทนสี ทองที่สื่อสารถึงความสว่างไสว ของความสุข ในขณะที่เดียวกันความมืดดำ คือตัวแทนของจิตใจที่เศร้าหมองของผู้สร้างสรรค์ และสีที่เหลือบ เป็นจุดกึ่งกลางของความเศร้ากับความสุข ที่เกิดขึ้นจากสมาธิแก่การฟังตัวเอง และผู้สร้างสรรค์คาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ ผ่าน เทคนิคจิตรกรรมสื่อผสมถ่ายทอดผลงานศิลปะภาพร่างชุดนี้ เป็นเพียงแค่ทดลองวัสดุ อุปกรณ์และ เทคนิคกรรมวิธีการต่าง ๆ ในการสะท้อนถึงการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมสื่อผสมออกมา ผลงานชิ้นนี้ เป็นการค้นคว้าข้อมูลและต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจของ ผู้สร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์รูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสมและการจัดวาง การแสดงผลงานที่มีการจัด ทั้งนี้การถ่ายทอดเรื่องราวภาพผลงานที่มีรายละเอียดในแง่ของสภาวะทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้องกับเรื่องราว ที่บอกถึงความเป็นอัตลักษณ์ตัวตนของกับผู้สร้างสรรค์ ผลงานแต่ละชิ้นจึงมีการพัฒนาต่อยอดปรับปรุงแตกต่างกันออกไป เพราะการค้นหา รูปแบบกรรมวิธี การและเทคนิคต่าง ๆ ค้นหาในครั้งเดียวไม่ได้ จึงต้องมีการคิดค้นทดลองเทคนิค รูปแบบและกรรมวิธี การต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทางด้านผลงานแต่ละชิ้นต่อไป จนกว่าจะตรงตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ วางไว้ ปัญหาที่พบในการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคการปักต้องใช้เวลาในการทำเป็นอย่างมากจึงต้องวางแผนและจัดการเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นขั้นตอน เนื่องจากผลงานที่ปักค่อนข้างใหญ่ การปักใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก และเข้าถึงกึ่งกลางผลงานได้ค่อนข้างยาก

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ในหัวข้อเรื่อง “สุนทรียแห่งการฟัง” เป็นการรวบรวมเรื่องราวแนวความคิด เนื้อหาทางด้านความรู้สึก การถ่ายทอดสภาวะ การฟังตัวเองนั้นกระบวนการสำคัญที่นำมาใช้ในทางศิลปะบำบัด คือ การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ (supportive) และการตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ (interpretation) การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ ทำได้โดยให้ความสนใจ ให้กำลังใจ และการชมเชยเมื่อทำได้สำเร็จ หรือมีความพยายามเพิ่มขึ้น ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่สงบปลอดภัย การตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ ทำได้โดยการตีความสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เห็น สีที่ใช้ภาพที่วาด เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวเองมากยิ่งขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสมาธิ เกิดการคิดวิเคราะห์ ตรึกตรอง จนในที่สุดข้าพเจ้าค้นพบ ความสุขจากการเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน ณ เดียวนั้น และเรียนรู้ที่จะรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิจากเทคนิคการสร้างสรรค์ ทางศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข สงบ อย่างแท้จริง และเพื่อแสดงออกถึงการทบทวนการรับฟังตัวเอง การสร้างสมาธิ ทำงานผ่านวัสดุ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขจากการรับฟังตัวเอง ค้นพบสมาธิในการทำงานจากเทคนิคงานปัก เพราะ ทุกฝีเข็มที่ปักลงบนภาพใบการแก้ปัญหที่เกิดขึ้น เป็นการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของตัวเอง แบบ ปัจจุบัน ขณะจิต และข้าพเจ้าคาดหวังว่าอยากให้ผู้เสพผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะค้นพบวิธีการฟัง ในรูปแบบของตัวเอง หรือ ทดลองใช้งานเทคนิคงานปัก เพื่อสร้างสมาธิ ผลงานสร้างสรรค์ทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งนำเสนอประสบการณ์ การฟังของตัวเองผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบสื่อผสม ที่ต้องสื่อสารถึงการฟังตัวเองทำให้ผู้สร้างสรรค์ค้นพบความสุขในรูปแบบของตัวเอง

อภิปรายการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ภาพผลงานโดยรวมที่มีความในเรื่องราวรูปแบบ เนื้อหา เทคนิคที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และการนำเสนอผลงานศิลปะสร้างสรรค์มีการพัฒนามากกว่าผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์ การจัดองค์ประกอบภาพ การผสมผสานทางเทคนิค วัสดุอุปกรณ์ แบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่มี ความพึงพอใจเป็นอย่างมาก มีความสมบูรณ์แบบในทางด้านเนื้อหาและรูปแบบมากที่สุด เทคนิค วิธีการ วัสดุอุปกรณ์ที่มีความสัมพันธ์ลงตัวตรงตามรูปแบบเรื่องราวในการถ่ายทอดแสดงออกมาจาก สภาวะภายในจิตใจ และยังมีพัฒนาปรับปรุงผลงานศิลปะสร้างสรรค์ไปเรื่อย ๆ ให้สอดคล้องตรงตามเป้าหมาย การนำเสนอผลงานและการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม และศิลปะการจัดวางที่มีลักษณะของการจัดแสดงผลงานในรูปแบบการแขวนติดตั้ง กับผนัง ที่สามารถรองรับติดตั้งแขวนผลงานในห้องเท่านั้น เพื่อเพิ่มความรู้สึกต่อผู้รับชมผลงาน

ได้รับทราบถึงสถานะการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ผลงานศิลปะชุดนี้จึงต้องการแสดงถึงการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ในสอดคล้องสัมพันธ์กันกับเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการสื่อค่าแทนความหมายในฉากการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์จากแรง บันดาลใจ ความรู้สึก แนวความคิดการศึกษาข้อมูลด้านเอกสารทฤษฎีผลงานศิลปกรรม เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ รูปแบบการนำเสนอผลงานและการลงพื้นที่ภาคสนาม นามวิเคราะห์ผสมผสาน เพื่อทดลองสร้างสรรค์ผลงาน จาก การพัฒนาทางด้านทางด้านรูปแบบ เทคนิค เนื้อหา ค้นคว้า จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม การสื่อสารโดยใช้จินตนาการผ่านลายเส้น รูปแบบ และรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบวัสดุ ผ่านจิตใจ ณ ขณะจิต โทณสี ทองที่สื่อสารถึงความสว่างไสว ของความสุข ในขณะที่ความมืดดำ คือตัวแทนของจิตใจที่เศร้าหมองของผู้สร้างสรรค์ และสีที่เหลือง เป็นจุดกึ่งกลางของความเศร้ากับความสุข ที่เกิดขึ้นจากสมาธิแก่การฟังตัวเอง ได้ในที่สุด ผู้สร้างสรรค์ค้นพบความหมายที่แท้จริงจากการทดลองศิลปะสร้างสรรค์ในครั้งนี้คือ ศิลปะทำให้ข้าพเจ้า พบ สมาธิ จึงนำมาซึ่งความสุขและความหมายของสุนทรีย์ในการรับฟังตัวเอง การถ่ายทอดสถานะการฟังตัวเองนั้นกระบวนการสำคัญที่นำมาใช้ในทางศิลปะบำบัด คือ การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ (supportive) และการตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ (interpretation) การสนับสนุน เสริมสร้างกำลังใจ ทำได้โดยให้ความสนใจ ให้อกำลังใจ และการชมเชยเมื่อทำได้สำเร็จ หรือมีความพยายามเพิ่มขึ้น ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่สงบ ปลอดภัย การตีความหมายที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจ

1. การพัฒนาทางด้านทางด้านรูปแบบ เทคนิค เนื้อหา

ที่มีความแตกต่างระหว่างผลงานศิลปะต่างประเทศและผลงานของข้าพเจ้าได้หยิบยกแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีลักษณะการถ่ายทอดเทคนิคการปักสอดคล้องใกล้เคียงกันมีกระบวนการถ่ายเหมือนกันแต่มีความแตกต่างระหว่างผลงานศิลปะกับผลงานข้าพเจ้านั้นที่ว่าด้วยกรรมวิธีการและกระบวนการ

2. การสร้างสรรค์ผลงานที่บรรลุตรงตามวัตถุประสงค์

สร้างสรรค์ถ่ายทอดทางเทคนิคนั้นอิทธิพลทางศิลปกรรมของศิลปินสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์ที่ได้ศิลปินเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจต่อยอดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนำมาผสมผสานให้สอดคล้องตรงกับอัตลักษณ์ตัวตนของข้าพเจ้ามีการทดลองเทคนิค จนเกิดผลงานขึ้นมาหลายชิ้นและมีความหลากหลายด้วยรูปแบบ เทคนิค เนื้อหา ความรู้สึก ผลงานชุดวิทยานิพนธ์เป็น ชุดที่สร้างสรรค์ขึ้นมาที่มีความลงตัวอย่างมาก ทั้งทางด้านรูปแบบเนื้อหาเรื่องราววัสดุอุปกรณ์การทดลอง ที่ได้รับอิทธิพลทางศิลปกรรมและศิลปินในช่วงผลงานก่อน

ศิลปิน Gustav Klim

สะท้อนแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์การวางองค์ประกอบและโทนสีการสร้างสรรค์ผลงานวาดภาพเหมือนตนเองด้วยเทคนิค จิตรกรรม การสื่อสารโดยใช้จินตนาการผ่านลายเส้น รูปแบบ และรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบวัสดุ ผ่านจิตใจ ณ ขณะจิต โทนสี ทองที่สื่อสารถึงความสว่างไสว ของความสุข ในขณะที่เดียวกันความมืดดำ คือตัวแทนของจิตใจที่เศร้าหมองของผู้สร้างสรรค์ และสีที่เหลือง เป็นจุดกึ่งกลางของความเศร้ากับความสุข ที่เกิดขึ้นจากสมาธิแก่การฟังตัวเอง

ศิลปิน ดนยา เขียววัณิก

สะท้อนถ่ายทอดถึงแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์การวางองค์ประกอบด้วยวัสดุเช่นผ้า ลูกปัด กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางเทคนิคที่หลากหลายอาทิเช่น เทคนิคการปัก เทคนิคการใช้วัสดุ และทำให้ภาพผลงานสู่เทคนิคที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนกลายเป็นภาพผลงานเทคนิคจิตรกรรม สื่อผสม การตีความในการสื่อสารทางศิลปะ ในรูปแบบ วัสดุ

ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี

สะท้อนถ่ายทอดถึงแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์การวางองค์ประกอบด้วยวัสดุเช่นผ้า ลูกปัด กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางเทคนิคที่หลากหลายอาทิเช่น เลือกว่าวัสดุและการใช้ โทนสี วัสดุสื่อผสม

ข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง สุนทรีย์แห่งการฟัง เป็นการพัฒนาทางความคิด และเทคนิคการสร้างสรรค์ โดยผลงานได้มีการปรับปรุงแก้ไขผ่านการพัฒนาทั้งใน รูปแบบ แนวความคิด และเทคนิค ให้มีความสอดคล้องและสมดุลกันมากขึ้น ซึ่งในแต่ละขั้นตอนได้มีการศึกษา การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ นี้ เป็นการนำข้อผิดพลาดทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ให้มีแนวความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น นำเสนอผ่านผลงาน และ ข้อมูลที่ได้ศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์จากวิทยานิพนธ์ชุดนี้ สามารถนำไป ปรับปรุงพัฒนาต่อยอดกับเทคนิคให้เหมาะสม ตามที่ ต้องการให้ได้มากกว่านี้ หรือเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น สามารถทำการทดลองวัสดุอื่น ๆ อาจมีการต่อยอดพัฒนาเสริมทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อสะท้อนตาม ความ ต้องการที่จะพัฒนาในรูปแบบผลงานและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

ในเชิงการทดลองวิจัยทางด้านศิลปะบำบัด ผู้สร้างสรรค์คิดว่า อยากวิจัยทางด้านสติด้านศิลปะกับ
การบำบัดต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2550). การบำบัดทางเลือก ในเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2550). ศิลปะบำบัด ศาสตร์และศิลป์แห่งการบำบัด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา และสมจิตร ไกรศรี. (2550). โปรแกรมศิลปกรรมบำบัด สถาบันราชานุกูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เลิศศิริ บวรกิตติ, เทพศักดิ์ ทองนพคุณ, วรณิฉะ อุณาภูล, Longo JA, Garcia B, Tupper H. (2548).

ศิลปกรรมบำบัด: ความสังเขป. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 14 (6): 1051-1054.

ภาษาอังกฤษ

Edwards D. (2004). Art therapy. London: SAGE publications.

Malchiodi CA. (1999). Medical art therapy with children. London: Jessica Kingsley.

Rosal M. (1995). Art therapy with children. Abbeygate Press: Isle of Palms, SC.

ข้อมูลออนไลน์

เว็บไซต์ให้ความรู้ด้านภาษา ความรู้พื้นฐานของการฟัง, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/phasathiykabkarchi/bth-thi-1-phasakabkar-suxsar/1-1-khwam-ru-phun-than-reuxng-kar-suxsar>

เว็บไซต์ให้ความรู้ด้านภาษา ความหมายของการฟัง, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/phasathiyphauxkarsuxsar73/bth-thi-3-kar-fang>

ลิ่งน้อย (วันอังคารที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2554) การปัก, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/duangruethaitaveesap/lay-phun-than-kar-pak-pha>

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (5 กุมภาพันธ์ 2564) ภาพเหมือนตนเอง , เข้าถึงเมื่อ 27 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%87>

wikipedia, gustav-klimt.com, theartstory.org กุสตาฟ คลิมต์, เข้าถึงเมื่อ 27 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/stories/16485>

<http://www.rama9art.org/> ข้อมูลศิลปิน เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน 2563, เข้าถึงได้จาก

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Danaya%20Chiwattake>

e

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พลอยนภา ปราบโจร
สถานที่เกิด	04 กรกฎาคม 2534
วุฒิการศึกษา	2557 ปริญญาตรี คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร สาขา ออกแบบเครื่องแต่งกาย ปริญญาโท คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขา ทัศนศิลป์ศึกษา
ที่อยู่ปัจจุบัน	2564 ร่วมแสดงงานศิลปะ “เพลิน” ณ หอศิลป์จามจุรี พฤษภาคมวิลล์ พหลโยธิน-เพิ่มสิน ซอยทำเนียบนำพล เลขที่ 22/104 ซอย 6 ถนนวัชรพล แขวง คลองถนน เขต สายไหม กรุงเทพมหานคร 10220

